

வளர்ச்சியை

கவிஞர் அல்வாய் மு.செல்லையா

வள் பிளை

நாலாசிரியர்
கவிஞர் அல்வாயுர்: மு. செல்லையா

பொருளாக்கம்

நூலின் பெயர் : வளர்பிறை (கவிதைத்தொகுதி)
நூலாசிரியர் : கவிஞர் அல்வாயூர் மு. செல்லையா
மொழி : தமிழ்
பதிப்பு : இரண்டாம் பதிப்பு, 2002
நூல் அளவு : 21.5 செம். X 14.0 செம்
வெளியீடு : திருமதி சீவலோகநாயகி ஆறுமுகம்
 அன்ன அகம்,
 அல்வாய் தெற்கு,
 அல்வாய்.

(இந்நூல் அமர்நா.மு. ஆறுமுகம் அவர்களின் ஞாபகமாக
அமரரின் அந்தியேட்டி தீர்த்தன்று வெளியிடப்படுகின்றது.)

அச்சிட்டோர் : திருவள்ளுவர் அச்சகம், நல்லூர்.
முகப்பு ஒவியம் : ரமணி
உரிமை : திரு.செல்லையா சபாலிங்கம்
 &
 திரு.வீவோகானந்தன் கவிச்செல்வன்

விலை :

பக்கம்	
முகவுரை IV
இரண்டாம் பதிப்புக்கான முன்னுரை V
அனைந்துரை - திரு.வி. கல்யாணசுந்தரமுதலியார் VII
வாழ்த்து - நாமக்கல், வெ.கிராமலிங்கம்பிள்ளை VIII
அனைந்துரை - ச. நடேசப்பன் B.A.B.L IX
இரண்டாம் பதிப்புக்கான பதிப்புரை X
கலைவாணி துதி 1.
தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து 2.
எங்கள் நாடு 3.
காந்திமகானும் திருக்குறளும் 5.
காந்தியும் சாந்தியும் 8.
நேசக்கட்சியாரும் காந்தியடிகளும் 9.
வளர் பிறை 11.
தாயின் மகிழ்ச்சீ 12.
சந்திர வினாவிடை 14.
புஞ்சோலை 16.
உழுகலப்பையும் எழுதுபேனாவும் 18.
தமிழ்க்கன்னி தந்தகுடு 21.
குருவியும் குஞ்சகளும் 23.
புரட்சிப் பெண் 25.
தோட்டிகளின் துயரக்குரல் 30.
திருக்குறளின் சீறப்பு 32.
பாரதியார்? 34.
நேருஜி வஞ்சு 35.
நேரு வெண்பா 36.
மன்னர் பாமாலை 37.
பொற்கல்வியாவுக்கு கண்டனம் 40.
ஆறுமுகநாவலர் 41.
சேர். பொன்.கிராமனாதன் 41.
தோழர் தருமகுலசீங்கம் 42.
புதுமண்மக்கள் உலாப்போதல் 43.
சீவ வணக்கம் 47.
கப்பிரமணியகவாழி நிந்தால்துதி 48.
பொது நிந்தால்துதி 50.
குடிகாரன் கூறியது 51.
ஆரைகேசரிப் பிள்ளைத்தமிழ் 52.
தீபாவளிக் கடைவிதீக் காட்சி 58.
துயரடையும் பாட்டாளக்குப் பூமித்தாய் சொல்லியது 59.
ஒட்டப் பாட்டு 61.
III.	

ஸ்ரீ வாழகிர

இந்நாலிலுள்ள கவிதைகளுட் பல, அவ்வப்போது “ஸ்ரீகேசரி” முதலிய பத்திரிகை வாயிலாக வெளிவந்தன. சில, 20 ஆண்டுக்கு முற்பாட்டவை.

தமிழன்னை விரும்பும் பாடல்கள் சிலவேளும் இதன்கண் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பது எனது நம்பிக்கை. இந் நம்பிக்கைதான் இதனை வெளியிடவுங் காரணமாயிற்று.

எனவே, தமிழ் அன்பர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் இதனை ஆதரித்து ஊக்கும்வண்ணம் அன்புடன் வேண்டுகின்றேன்.

வாழ்த்துரையும் அனைந்துரையும் வழங்கிய தமிழ்ப் பேரவூர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி உரியது.

“காந்தி நிலையம்”
அல்வாய், P.O.
20-8-52

இங்ஙனம்
மு.செல்லையா
ஆசிரியன்.

இரண்டாம் பதிப்புக்கான முன்னுரை

கவிஞர் அல்வாயூர் மு. செல்லையா அவர்களின் கவிதைத் தொகுதியான வளர்பிறை இன்று மீள்பதிப்புச் செய்யப்படுவது காலத்தின் தேவையாகும். ‘இன்று செழித்து வளரும் கவிதைத்துறையின் ஆழ அகலப் பரிமாணங்கள் 1930-1950க் காலகட்டத்திலே விரிவாக்கப்படுவதற்கான முயற் சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டபொழுது, அந்த முயற் சிகளிலே கவிஞர் செல்லையா அவர்களும் பங்குகொண்டார்’ என்ற பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் பூற்றும், அக்கால கட்டத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கை ஆராயப்புகும் இலக்கிய விமர்சனங்களில் கவிஞர் அல்வாயூர் மு.செல்லையாவின் பங்கும் பணியும் பற்றிய கருத்துக்கள் இடம்பெற்று வருவதும் வளர்பிறையின் மறுபதிப்பின் அவசியத்தை உணர்த்துகின்றன. இந்நாலின் முதலாவது பதிப்பு வெளிவந்து 50 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. தமிழ் இலக்கியத்துறையில் ஆய்வு செய்யும் மாணவர்களுக்கு, 50 வருடங்களுக்கு முன்பு வெளிவந்த வளர்பிறையைப் படிக்கும் வாய்ப்பு அருகியே காணப்பட்டது. இந்நிலைமை இந்த மறுபதிப்பின்மூலம் நிவர்த்தி செய்யப்படுகின்றது. இவற்றை எல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கின்றபோதே, அமர்நா.மு. ஆறுமுகம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அவரின் குடும்பத்தினரால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற வளர்பிறையின் இரண்டாம் பதிப்பு முயற்சி பாராட்டப்படவேண்டியதும், நன்றியுடன் மனங்கொள்ளப்படவேண்டியதும் ஆகின்றது.

கவிஞர் அல்வாயூர் மு. செல்லையாவின் வேறுபல ஆக்கங்கள் 1952-1966 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளிலும், தினசரிகளிலும், வார இதழ்களிலும் இடம்பெற்றிருந்தன. இவற்றுடன், இவரின் ஆக்கங்கள் பல, சிறுநால்களாகவும் பிரசுரமாயின. இவை யாவும் தமிழ் இலக்கிய மாணவர்களுக்குச் ‘செய்தி’ மட்டுமே.

கவிஞரின் படைப்புக்கள் அனைத்தும் தனித்திரட்டாக வெளிவருகின்றபோதே ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துறைக்குக் கவிஞர் அல்வாயூர் மு. செல்லையாவின் பங்களிப்புப் பற்றிய மதிப் பீடு பொருளுடையதாக அமைய முடியும். இத் தனித்திரட்டு வெளியீட்டுக் கான் முன் ணோடிச் செயற்பாடாகவும் வளர்பிறையின் இரண்டாம் பதிப்பு அமைகின்றது.

கவிஞர் அல்வாயூர் மு. செல்லையா அவர்களின் பிரியத்திற்குரிய மாணவர்களுள் எனது தந்தையாரான சோதிடர் ச.தம்பிஜூயா அவர்களும் ஒருவர். குருவைத் தெய்வமாகக் கொள்ளும் மரபுவழி வந்த எனக்கு, எனது தந்தைக்குக் குருவாக விளங்கியவரின் நாலொன்றுக்கு முன்னுரை எழுதும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. இதனை, எனது கலை இலக்கியத்துறை ஈடுபாட்டுக்குக் குருவாக அமைந்த என் தந்தையின் குருவிசுவாசத்தின் மூலம் நான் பெற்றுக்கொண்டபோது என்றே கருதுகின்றேன்.

கல்வியியற் துறை,
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்.

22.11.2002.

- ந. கலாமணி.

அணிந்துரை

தமிழ்த் தெள்ளல்
திரு.வி.கலியாணகந்தர முதலியார் அவர்கள்

யாழ்ப்பாணம் - அல்வாய் - அறிஞர் செல்லையா அவர்கள் இயற்றிய பாக்களிற் சில என் முன்னிலையில் வாசிக்கப்பட்டன. பாக்களில் தமிழ் மண்கையின்று சொல்லிலும் பொருளிலும் அல்லவ் இல்லை; மல்லை கொழிக்கிறது. ஆசிரியர் முயற்சி பது உகை ஆக்கத்துக்கு ஊக்கம் ஊட்டும் என்று நம்புகிறேன். அவர்தம் முயற்சி வெல்க.

சென்னை

4-1-52.

திரு.வி.க.

வாழ்த்து

சென்னை ஆஸ்தானகவீனர்
நாமக்கல் வெ. கிராமலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள்

யாழ்ப்பாணத்து அல்வாயூர் ஆசிரியர் திரு. மு. செல்லையா அவர்கள் நெடுநாட்களாகவே கவிதை இயற்றி வருபவர் எனபதை அறிவேன். அவர் இயற்றியுள்ள “வளர் பிறை” என்ற கவிதைத் தொகுதியைப் படித்துப் பார்த்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அதில் பல நல்ல கற்பணகள் உள்ளன. தெய்வ பக்தியும் தேச பக்தியும் நிறைந்து காந்தீயத்தைப் புகட்டுகின்ற கிந்த நூல் மிகவும் மெச்சத்தக்கது.

ஸ்ரீ செல்லையாவின் கவித்திறம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்தோங்கி அவருக்குப் பெரும் புகழுண்டாக வேண்டுமென்று மனமார வாழ்த்தி கிறைவனை வணங்கு விரேன்.

நாமக்கல்
15-8-52.

வெ. கிராமலிங்கன்

சிவிந்துரை

இலங்கையின் தொல், தந்தி, செய்தி மற்றியும், யாழ்ப்பானம்: பரமீஸ்வரக் கல்லூரி அறியக்குமான திரு. க. நடீஸ்வரன் B.A.B.L. அவர்கள்

பத்துர் டு. செல்லையா இயற்றியுள்ள வளர் பிறை என்ற செய்திநோவை அவர்களுது இயற்கைக் கல்திதுவத்தை நன்று புய்யந்துகிறது. செய்யுள்கள் கவையும் நயறும் உடையை; தெளிவான நடையில் அமைந்துள்ளன. இவை தமிழ் மக்களின் பாராட்டுக்கு உறியவை ஆகும்.

சுன்னாகம்

க. நடீஸ்வரன்

16.8.52

இரண்டாம் பதிப்புக்கான பதிப்புகள்

கவிஞர் ‘அல்வாயூர் மு.செல்லையா’ அவர்களின் ‘வளர்பிறை’ இன்று உங்கள் பார்வைக்கு வருகின்றது. ‘அம்மா வெளியே வா அம்மா’ என்ற குழந்தைப்பாடல் அட்சரசுத்தமாக எம் எல்லோருக்கும் மனப்பாடம். ஆயினும், அப்பாடல் இடம்பெற்ற வளர்பிறை கவிதைத்தொகுதியைப் படிக்கமுடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் என்போன்ற இளந்தலைமுறையினர் பலரிடத்தும் நெடுநாட்களாகவே இருந்துவந்தது.

1990களின் நடுப்பகுதியில் வவுனியா கல்வியியற் கல்லூரியினால் வெளியிடப் பெற்ற மலரொன்றில் ‘அம்மா வெளியே வா அம்மா’ இடம்பெற்றிருந்தது. ஆனால், ஆக்கியோன் பெயராக எம் கவிஞர் பெயர் இல்லை; யாரோ ஒரு மாணவனின் பெயர். இந்த எழுத்துத் திருட்டைப் பலவழிகளில் அம்பலப்படுத்த முயன்றும் பலன் கிட்டவில்லை. ‘வளர்பிறை’யை மறுபதிப்புச் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் அன்றே என்னுள் கருக்கொண்டது.

எமது குடும்பத்தலைவர் அமரர் நா.மு. ஆறுமுகம் அவர்களின் இழப்புக்கு மத்தியிலும், அவர் ஞாபகார்த்தமாக இன்று இந்நாலை வெளியிட முடிகின்றமையினுடாக எனது எண்ணம் கைகூடு கின்றது என்பது ஆறுதலைத் தருகின்றது. கவிஞர்.மு.செல்லையா அவர்களின் குடும்பத்தினர்க்கும் எனது மாமனார் அமரர் நா.மு. ஆறுமுகம் அவர்களின் குடும்பத்தினர்க்கும் இடையே உள்ள உறவுப்பினைப்புக் காரணமாக இந்நாலை மறுபதிப்புச் செய்வதற்கு கவிஞரின் மகன் திரு. செல்லையா சபாலிங்கம் அவர்களும் பேரன் விவேகானந்தன் கவிச்செல்வன் அவர்களும் தந்த அனுமதியும், எனது மைத்துஞர்களான ஆறுமுகம் இராஜமோகன், ஆறுமுகம் வசீகரன், ஆறுமுகம் சிவகுமார் (ஜயன்) ஆகியோர் தந்த முழுப்பங்களிப்பும் இந்நாலின் இரண்டாம் பதிப்பைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளன.

1952இல் முதன் முதலில் வெளியிடப்பட்டு இன்று பலரின் பார்வைக்கும் கிடைக்காமற்போன இந்நால் ஜம்பது ஆண்டுகளின் பின்னர் இன்று (2002இல்) மறுபதிப்புச் செய்யப்படுவதென்பது ஈழத்து இலக்கியத்துறைக்கான பங்களிப்பு என்றே கருதுகிறேன்.

செல்லக்குட்டி கணேசன்

வளர்பிறை

(கவிதைத் தொகுதி)

கலைவாணி துதி.

விருத்தம்

அள்ளிடு கிணற்றிற் பெய்தே அழுக்கிலும் மாரிபெய்யும் தெள்ளிய நிலவு தீயோர் சிறுமனைக் கண்ணுஞ் சேரும் வள்ளுவன் முதலோர் வாயில் வாழ்கலை வாணி அன்னே எள்ளிய புன்மை யேன்நா விருந்தருள் இறைஞ்சி னேனே.

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்

(எண்சீர் வீருத்தம்)

அகத்தியன்தொல் காப்பியனை முன்னா ஞற்றாய்!
அருட்கீர்ண் கபிலன்சீர் ஒளவை ஸன்றாய்!
மிகத்தெளிந்த வள்ளுவனை உலகுக் கீந்தாய்!
மேவுகம்பன் இளங்கோவை விதந்து பெற்றாய்!
சகத்திலுயர் சம்பந்தர் முதலோ ராழ்வார்
சந்தான குரவர்சீர்த் தாயி மானார்
பகுத்துனர்ந்த பாரதியைத் தந்த கன்னிப்
பழந்தமிழ்த்தாய்! புதுமலர்த்தாள் பணிந்திட்டேனே

(அறுசீர் வீருத்தம்)

மின்னுஞ்சீர் நாவ லோனை
மேவுதா மோத ரத்தைப்
பன்னும் பன் மொழிதேர் ஞானப்
பிரகாசப் படிமை யோனை
உன்னருஞ் சாமி நாதன்
உய்விபு லானந் தாவை
மன்னும்வே தாச லத்தை
வழங்குதாய் வணங்கி னேனே.

எங்கள் நாடு

(“சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலமமைப்போம்” என்ற மெட்டு)

எங்கள் நாடு- வளந்தங்கும் நாடு-தமிழ்
ஸூழிமன்று சொல்லிடும் ஸங்கைநாடு (எங்கள்)

சிங்களர்கள் செந்தமிழர்சோனகர் பிறர் -பலர்
தேருமைக்க யத்திற்மை சேர்ந்தநாடு
கங்கைநிகர் யாறுகளாஸ் கொண்டநாடு -பண்டு
கமத்தொழில் மேலோங்கி நின்றநாடு.

பண்டுவிளை வீத்திநில்லில் மிகுந்தவற்றை-இயல்
பாரதநாட் குக்கீந்த பண்புநாடு
மண்டு பசிக்கொடுமை யாலே கின்று - பிறர்
மாவுக்குக் கையேந்தி வாழும்நாடு.

செல்வமுயர் தென்னைறப்பர் தேயிலைபனை-திகழ்
தேமா கதலிமுதல் தெய்வதருக்கள்
பல்வகைப் பயனுதவி அன்னியரையும் -இங்கு
பரவும் வாத்தகஞ்செய்யப் பற்றுநாடு.

சிற்பத் தீறன்வீளங்கும் பொல்லநறுவை - புகழ்
சீக்ரியாச் சீத்திரங்கள் கொண்டநாடு
அற்புதப் பவுத்ததாம் அரண்வீளங்கும்- பண்டை
அநுரத புரப்பெருமை அண்டுநாடு.

மின்னுமனி காரியமுப்பு முத்துண்டு -வனம்
மேவுகரித் தந்தம்புல் லென்னையுழுன்டு
நன்னீர் வெந்நீருற்றுப் பலவுழுன்டு- தொன்மை
நாகரிகப் புதைபொருள் நகர்களுன்டு.

அன்னியர்கள் நம்மையூடு கைப்படுத்தவே - அரன்
அமைத்திடுங் கோட்டைக்கழி கொண்டநாடு
கன்னியர்கள் கற்புநெறி புண்டநாடு -அந்தக்
கன்னகீக்குக் கோயில்கட்டிக் காத்தநாடு.

அன்னையர் யம்மை அமர் மடுப்பதியும் -கதிரை
ஆறுமுக அப்பனுறை திருத்தலமும்
மின்னுவிவள் ஓரகபொலி அநுரதமும் -கொண்டு
வீடுபெறும் ஒுத்மிகம் வேண்டுநாடு.

நான்குமத பக்தர்களும் யாத்திரைசெய்கு- பொதுமை
நாட்டுச்சீவ னொளிபாத நாகமோடு
வான்குமும் முட்டுப்பிற மலைவளத்தால் -பச்சை
மரகதத் தீவான மாண்புநாடு.

சங்க மிருந்துதமி மூய்ந்தநாடு -புத்த
தர்மசால் திரங்கள்பல தந்த நாடு
திங்கள்முடி குடுசீவன் ஏகநாதர் - அந்தக்
சீரியளல் லாபாதன் சேரும்நாடு.

மேவகல்லோ யாகுண்ட சாலைமின்னேரி-கமம்
வீரியும் பரந்தன்களி நொச்சீமுதலாம்
தீவுக் கிணியதிட்டம் வளர்வதனால் -புதுமைத்
தேசீய நல்வாழ்வு சேரும்நாடு.

காந்தி மகானும் திருக்குறுஷும்

முன்னிரண்டு அடிகளிற் கந்திமகானின் வரலாற்றுக் குறிப்பும்
பின் இரண்டு அடிகளில் அதற்கேற்ற திருக்குறுஷும்
அமைந்துள்ளன.

(வெண்பா)

ஓன்னமை தருமஹிமசை உண்மையிரண்டு டேளிருத்தித்
திண்மைதரு மெய்வாழ்வு செய்காந்தி அண்ணல்வழி
“ஓன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று” (குறள் 323)

கஸ்தூரி பாய்மனையும் காந்திமகா னுங்கலந்தே
உத்தமவாழ் வற்றமர வாழ்வற்றார் — இத்தரையில்
“வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்” (50)

சிற்றுடையர் தாங்குமதச் சின்னமணி யார்வேடம்
பெற்றிலார் காந்திதவம் பேணிநின்றார் — உற்ற
“மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தறன்
ஆகுல நீர் பிற” (34)

தென்னாபி ரிக்காவில் தேரும் வழக்கினிற் பொய்
துன்னுவதற் கஞ்சித் தொழில் துறந்தே — மின்னுமகான்
“நன்றே தரினும் நடுவிகுந்தா மாக்கத்தை
அன்றே யொழிய விடல்” (113)

தண்டியிலே உப்பெடுத்துச் சட்டம் மறுத்தெதிர்த்துக்
கொண்டசத்தி யாக்கிரகக் குன்றானார் — கண்டதென்ன
“உள்ளுவ தெல்லாம் உணர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து” (596)

பல்லுடைத் தோனைப் பகைஃபோ னெனக்கருதி
வெல்வழக்கால் தண்டிக்க வீவெண்டாதார் — நல்ல
“அறிவினு ளெல்லாந் தலைவெண்ப தீய

செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்” (203)

போராற் சுயராஜ்யம் புனும் வழியொழித்துச்
சீராஞ்சாத் வீக்முறை தேர்ந்தமகான் — பேராத
“நன்றாகு மார்க்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை” (328)

ஆழமும் ஹரிஜனங்கட் கன்னை எனவுருகிப்
பாழுந்தன் டாமை பறித்தமகான் — நானும்
“பிறப்பொக்கு மெல்லா வியிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தோழில் வேற்றுமை யால்” (972)

பட்டம் பதவிசெல்வப் பற்றோழித்தே இந்தியர்தம்
திட்டத்தில் தொண்டுசெய்யச் சேர்த்தமகான் — இட்ட
“விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்” (648)

நவக்காளி ஊரின்கண் நன்னூ கொலைக்காலுந்
தவக்காலி னால்நடந்த சாந்தர் — அவக்காலும்
“மன்னுயி ரோம்பி அருளாள்வார்க் கில்லென்ப்
தன்னுயி ரஞ்சம் வினை” (244)

வேகும் கொலைகொள்ளை வெங்கருமஞ் செய்தோர்க்கும்
பாகீஸ்தா ணீயப் பரிவுகொண்டார் — நோகவரும்
“இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நானை
நன்னயஞ் செய்து விடல்” (314)

நேருவெனும் மாணிக்கம் நீதியொடும் பாரதத்தைச்
சீருயர்ப் பேணுமெனத் தேர்ந்தமகான் — ஒரும்
“இதனை இதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்” (517)

பெற்ற சுதந்திரத்திற் போரார் பதவிகளைச்
சற்றும் விழும்பாது தன்கடன்செய் — வெற்றிமகான்
..இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்

துன்பம் துடைத்தூன்றுந் தூண்” (615)

ஒங்கும்மெய்க் காந்திமகான் உற்றுமர ணங்கேட்டன்(று)
ஏங்கித் துடித்தா ரிகத்தோர்கள் — பாங்கிதுதான்
‘உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லா முளன்” (294)

துஞ்சாது காப்போம் துணிந்துவெளி யேறுகவென்(று)
அஞ்சா துரைத்தாரவ் வாவணியில் — எஞ்சாது
“சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் லின்மை அறிந்து” (645)

ஜின்னா வெறுத்தாலும் சேர்ச்சிலிகழிந் திட்டாலும்
மன்னும் பொறுமையுடன் வாழ்ந்தமகான் — என்னை
“அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தன்னை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை” (151)

ஆங்கிலருக் கஞ்சார் அடிமைநிலைக் கஞ்சிடுவார்
ஒங்குபணி செய்துசிறை உற்றுமகான் — வீங்குலகில்
“அஞ்சவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சவ(து)
அஞ்ச லறிவார் தொழில்” (428)

உண்ணா விரதத் துறுநோய் பொறுத்தார்த்து(து)
எண்ணார் பிறவுயிருக் கெஞ்ஞான்றும் — அண்ணல்மகான்
“உற்றுநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு” (261)

தன்னைப் புகழார் தனிப்புகழ் பெற் றார்தீது
துன்னுஞ் செயல்தோயார் தூயமகான் — என்னில்
“வியவற்க எஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.” (404)

காந்தியும் சாந்தியும்

(வெண்டா)

மோனத்தால் தன்பொருட்டு முத்திரிலை தேடுதலும்
ஞானத் தால் வீட்டுநெறி நாடுதலும் — ஸனத்தாய்
நாட்டுமக்கள் துன்பமற நன்குபணி செய்காந்தி
ஸ்ட்டுதவம் போலுமோ என்.

உடைச்சுருக்கி ஊன்சுருக்கி ஒவ்வாத தீய
நடைச்சுருக்கி நாவைச் சுருக்கிப்ப— படைச்சுருக்கிச்
சேவை பெருக்கித் தியாகம் பெருக்கிழயர்
தேவனென வாழ்ந்தார் சிறை

நாற்பதெனுங் கோடிமக்கள் நாடுஞ் சுயவாழ்வின்
தோற்றமுரு வாய்வந்த தூயமகான் — ஆற்றல்மிகும்
எந்திரப்போர் தோல்லியிழு ஏற்ற அகிம்சையெனும்
தந்திரப்போர் வல்லார் சகம்.

நேருரையால் போரொழிப்பார் நெஞ்சினாற் குண்டு செய்வார்
பாரிதனில் போரகற்றும் பான்மையரோ — சீருயரும்
வாக்கும் நினைப்பும் வருசெயலு மொன்றான
பாக்கியத்தோன் காந்திவழி பார்.

ஜக்கியதே சச்சபையும் அன்னபிற சர்தனமும்
ஜக்கியத்தை ஆக்குமோ ஆராய்வீர் — பக்குவத்தோன்
காந்தி செயலும் மொழியும் கடைப்பிழத்தால்
சாந்தி அடையுஞ் சகம்.

(“ஸமூகம்” 1949)

நேசக்கட்சியாரும் காந்தியடிகளும்

(சென்ற இரண்டாவது மகாயுத்தம் முடிந்தவுடன் நேசக்
கட்சியைச்சார்ந்த அமெரிக்கா, பிரிட்டன், றஷ்யா முதலிய
வல் வரசுகள் தமது பிற் காலத் திட்டங்களை
வகுத்துக்கொள்ளும்பொருட்டுப் பல நகர்களில் மகா நாடுகள்
நடத்தி ஒற்றுமையான முடிவுகாணாது தயங்கியபோது இக்கவிகள்
பாடப்பட்டன.)

(ஸமூகேசரி 16-12-45)

கும்மி

நேசக்கட் சியென்று கூறிக்கொண்டே எங்கும்
நின்று சமர்செய்து வென்றுகய
ஆசை வளர்ந்திடும் உள்ளப்ப கையுடன்
அங்குமிங் குஞ்சபை கூடுகின்றார்

மட்பகை போன்றிடு முட்பகை பெற்றவர்
மாநில மாள்பவர் நேசமுற்றால்
திட்ப முடனது நீடிக்கு மோவென்று
சிந்தித்துப் பாரடி ஞானப்பெண்ணே.

வெந்தழற் கட்டிக்கு வெண்ணைய்ச் சட்டையிட்டு
மேற்புறம் மூடி விளங்கவைத்தால்
எந்த விதம்நிலை பெற்றுத் துலங்கிடும்
இந்த நிலைமையை எண்ணு பெண்ணே.

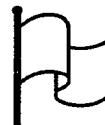
உள்ளத்து ரோசங் குமுறிட ஆயுத
சக்தி ஒழிந்திடும் வேளையிலே
கள்ளச் சரண்புகுந் திட்டதுந் நாட்டினர்
கைப்பொழிந் தாறுதல் காண்பாரோ.

“கொன்றாகு மார்க்கம் கடை” யென்று வள்ளுவன்
கூறிய வாசக மெங்கு மொக்கும்
நன்றாகு மிம்மொழி தேர்ந்திடு மிந்திய
ஞானச்செவ் வன்காந்தி நாயகனே.

மக்களைக் கொன்றுபின் மக்களை ஆண்டிடும்
மாய நெறியினை வேரறுத்து
தக்க அஹிம்சையைப் பூமி முழுவதும்
தாபிக்கும் அண்ணலெங் காந்தியடி

சிந்தையிற் காந்திதன் செய்கையிற் காந்தி
தேகத்திற் காந்தி திகழ்வதனால்
எந்த உலகிற்குங் காந்தி அவர்நெறி
ஏந்தி அடைகுக சாந்தியதே.

பல்லரும் பாத குழந்தையின் உள்ளமும்
பாவையர் போலுயர் பக்தியும் பூண்டு
அல்ல லிலுங்கலங் காம லஹிம்சையென்
றாயுதங் கொண்டவன் காந்தியன்றோ.

வளர் பிறை

(வானத்திலே பூரண சந்திரனை ஒருதினம் கண்டு மகிழ்ந்த பிள்ளை ஓன்று சில தினங்களின்பின், வளர்பிறையையும் அதனைச் சூழ்ந்து ஆயிரக்கணக்கான நசூலத்திரங்கள் விளங்குவதையும் கண்ட உடனே அப் பிள்ளைக்குச் சில சந்தேகங்கள் உண்டாயின. அச்சந்தேகங்களை நீக்கும்பொருட்டுத் தன் தாயை வினாவுகின்ற கற்பனையில் இப்பாடல்கள் ஆக்கப்பெற்றுள்ளன.)

அம்மா, வெளியே வாஅம்மா!
அழகாய் மேலே பாரம்மா!
கம்மா இருந்த சந்திரனைத்
துண்டாய் வெட்டினதாரம்மா?

1.

வட்டத் தோசை சுட்டதுபோல்
வானி லிருந்த சந்திரனைத்
துட்டச் சிறுவன் யாருடைத்தான்?
சொல்வாய் உண்மை தோன்றிடவே.

2.

மட்டிப் பயலவன் வெட்டிவிட்டு
மற்றப் பாதியை எங்கெறிந்தான்?
கிட்ட மினுங்குங் கட்டியெல்லாம்
வெட்டிய மிச்சத் துண்டுகளோ?

3.

தாயின் மகிழ்ச்சி

தாங்கும் மழகிடத்திக் குழந்தையின்
தன்முகம் பார்க்கையிலே
ஒங்கிய செல்வ மெல்லாம் மழியினில்
உற்றது போல்மகிழ்வாள்

1.

என்னும் மழலைமொழி செவிகளில்
ஏறி இனிக்கையிலே
பண்ணுங் கசந்துவிடும் சர்க்கரைப்
பாலும் புளித்துவிடும்

2.

மெல்லக் குறுநடையில் அசைவற்று
மேவிடும் போதினிலே
செல்வம் வருவதென்றே அணைத்திரு
செங்கரம் நீட்டிநிற்பாள்

3.

தீற்று முணவுவகை சிதறித்தன்
தேகம் படுகையிலே
ஏற்றுஞ் சிவன்முடியில்-பத்தரிடும்
இன்மலர் போலினிப்பாள்

4.

ஒக்கலை மீதிருத்திச் சிரசினை
உள்ளங்கை யால்தடவி
அக்களிப் போடுமுகங் கொஞ்சவது
ஆனந்தத் தெல்லையன்றோ

5.

வாரி மயிர்வகுத்தே நகையோடு
வண்ண உடைஉடுத்திப்
பூரித்து முத்தமிடும் போதிலே
போய்விடுந் துன்பமெல்லாம்.

6.

கையினிற் புத்தகப்பை எடுத்துயர்
கல்விக்குச் செல்கையிலே
ஐயிரு மாதத்துயர் பறந்தே
ஆனந்தம் பொங்கிடுவாள்.

7.

நற்கண மெந்னென்றே பிறர்சொல்லும்
நல்லுரை கேட்கையிலே
பெற்றிடு நாளினிலும் உயர்ந்த
பேருவ கையடைவாள்

8.

மங்கையைக் கைப்பிடிக்கும் திருமண
வைபவம் பார்க்கையிலே
தங்கிய வானுலக ஆனந்தம்
சார்ந்தென் ரேமகிழ்வாள்.

9.

சந்தீர் வீணாவீடை

(கும்மி)

வினா:-

கள்வர்க்குத் தீயவன் காழுகர்க் குப்பகை
கஞ்ச மலர்க்குக் கடும்வயிரி
உள்ளத்தி லச்சமில் லாம் லுதித்திட
உற்ற துணிவென் னுரைத்திடுவாய்

விடை:-

செல்வம் புகழின்பம் தீய மிடிகூகழ்
சேருந்துன் பமிவை தேசத்திலே
பல்வகை யாகவும் மாறி மாறிவரும்
பான்மையை யாரும் படிப்பதற்கே

வினா:-

உன்னிட முள்ள இருட்டை ஒழித்திட
ஓர்வித மாயும் முயலாமல்
மன்னு முலகத் திருளை அழித்திட
மாதந் தொறும்ந் வருவானேன்.

விடை:-

தன்துயர் விட்டுப் பிறர்துயர் நீக்குதல்
சான்றவர் தங்கட னென்பதனை
என்று முலகிற் கெடுத்துரைத் தேயுண்மை
சதென எங்கும் பரப்புதற்கே.

வினா:-

மன்னுங் கிரகணம் பிடித் திடையிடை
மங்கிய தோற்றுத்தில் வாழ்வதுமேன்?

விடை:-

துன்னுந் துயரின்றி எப்போது மின்புறல்
தொல்லுல கத்தில்லை என்பதற்கே.

விடை:-

மேற்கி லுதித்துக் கிழக்கினிற் பூரணம்
மேவிய பின்னரும் மேற்கேகி
ஆர்க்கு மினிய ஒளியினைத் தந்தென்றும்
அங்கு மிங்குமலைந் தேவரலேன்?

விடை:-

மேற்கு விஞ்ஞானம் கிழக்கு மெய்ஞ்ஞானம்
மேவு முறையினில் ஒன்றுபட்டால்
பார்க்கு நிரந்தர சாந்தியுண் டென்பதைப்
பார்த்துல கோர்கள் படிப்பதற்கே.

பூஞ்சோலை

நந்தவ னத்தில்வந்தோம் தோழியே
நன்கு உலாவருவோம்
சிந்தைம கிழ்வறுவோம் காற்றினில்
தேகச கம்பெறுவோம்

1

பற்பல வாம்நிறுத்தில் மலர்கள்
பற்றிக் குலுங்குதல்பார்
அற்புதக் காட்சிஇதை இயற்கை
அன்னை அளித்தாளே

2

மாலைகள் கட்டுதற்குச் சிறந்த
வண்ண மலர்களுண்டு
காலை விரியுஞ்சில சிலபூ
மாலை மலர்ந்திடுமே

3

வண்டும லர்குடைந்தே தேனினை
வாயிலை டுத்துண்டிடும்
கண்டு வியந்திடுவோம் மக்கள்நாம்
கற்றில மிக்கலையே

4

மங்கையர் கூந்தலிலே வண்ணமலர்
குடி வருகையிலே
தங்க நகையழகும் பின்னிடும்
சந்திரன் நாணிநிற்கும் 5

ஆற்றி வுள்ளவர்நாம் கூடியே
ஜூக்கியத் தால்மகிழோம்
ஒராறி வுள்ளமரம் கூடியே
ஒங்குமின் பந்தரல்பார் 6

பூவைப் பறித்தாலும் பெரிய
பொறுமை தாங்கிளங்கள்
தேவைக்குப் பின்னும்பல மலர்தரும்
தியாகத்தை நாம்தெளிவோம் 7

காற்றையும் நீரினையும் நறுமணக்
காவினை யுங்கடவுள்
ஏற்றிடு மேழைகளும் இலவசம்
எய்தப் படைத்தாரே. 8

உழுகலப்பையும் எழுது பேணாவும்

(ஒருநாள் மாலை 4 மணியளவில் ஆறுமுகம் என்பவர் தோட்டத்திலிருந்து கலப்பை, பட்டை, கொடி முதலியவற்றுடன் தம் வீட்டுநோக்கி வருவாராயினர். அதே நேரத்தில் தமது உத்தியோகக் கந்தோறிலிருந்து வருகின்ற அருணாசலம் (கிளாக் Clerk) என்பவர் ஆறுமுகத்தைச் சந்தித்தார். இருவரும் ஏறக்குறையச் சம வயது உடையவர்களாயிருந்தும் அருணாசலம் காட்டிக்கொண்ட பராமுகமும் இறுமாப்பும் ஆறுமுகத்திற்கு ஆச்சரியத்தையும் ஆத்திரத்தையும் ஊட்டிவிட்டன. அதனால் அவ்விருவருக்குமிடையே நடந்த சம்பாஷணை பாடப்பெற்றுள்ளது)

“சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலமமைப்போம்” என்ற மெட்டு.

கலப்பை:-

அஞ்சுமணிக் கேயேழுந்து வேர்வையொழுக — உடல்
அங்கம் வருந்து வைவிளைவித்துப்
பஞ்சந் தவிர்க்குமெனக் கடைவிழியாற்-சிறிதும்
பாராது போகுமுன் பராமுகமென்னே?

பேணா:-

பட்டைகொடி தோள்சுமந்து துண்டையுடுத்துச் — சவரம்
பண்ணா முகத்துடனே போகுமுந்தனைச்
சட்டைதொப்பி சப்பாத்துப் பூண்டுசெல்கின்ற — உயர்
சங்கைமிகு மென்கண்கள் காணத்தகுமோ.

கலப்பை:-

உங்கள் பசிக்கொடுமை நீக்குபவர்யார் — உந்த
ஓய்யார் வாழ்வுக்குக் காரணங்கள்யார்
தங்குநிழற் கீழிருந்து நீங்கள்சுக்கிக்க — வெயில்
தாங்கிடை வைப்பிழியும் சாதகர்கள்யார்.

பேணா:-

மாதமிரு நூறுருபா நீயுழைத்தாலும் — நவ
மங்கையர்கள் உன்னைமணஞ் செய்யவிரும்பார்
ஏதுமொரு நூறுருபா நாங்களுழைத்தால் — எமை
ஏற்றுமணஞ் செய்யத்தவம் இருந்திடுவார்.

கலப்பை:-

நாட்டுப் பெருந்தலைவர் பற்பலபேர்கள் — இன்று
நன்குகமம் செய்யும்படி போதனைசெய்து
சட்டுமுன் வைப்பெருக்கி நாட்டைக்காக்க — மக்கள்
எல்லாரும் வாருமெனக் கூறவில்லையோ.

பேணா:-

மந்திரிமார் தேசாபி மானிகளென்போர் — கம
மாண்பினை விளக்கியுப் தேசஞ்செயினும்
தந்திரஞ்சொல் அவர்மக்கள் இனசனங்கள் — ஒரு
சரண்நிலத்திற் கமஞ்செய்யுஞ் சாதனையுண்டோ.

மின்சார விசிறியின் கீழிருந்து — வாயில்
வெள்ளைச் சுருட்டுகளைப் புகைத்தவன்னைம்
பின்சாரும் “பெஞ்ச” னுடன் வாழுஞ்சுக்கத்தை — எந்தப்
பேயன் வெறுத்துக்கமம் பேணவருவான்.

கலப்பை:-

தேகஉழைப் பவமான மென்னுமுறையில் — கல்வி
தேசத்தி லேபரவி வருகையிலே
நோக் வருங்கலப்பை நாடவும்மாட்டார் — மைந்தார்
நுண்ணிய தொழிற்கல்வி நோக்கவும்மாட்டார்.

வீட்டிற் கொருவர்நிசம் கமத்தொழிலைச் — செய்ய
வேண்டுமென்று சட்டமுறை விதித்துவிட்டால்
நாட்டிற் கிருஷிகத்தின் ஏழைமைபோகும் — ஒரு
நாகரிகத் தொழிலென்ற பேருமாகும்.

பேணா:-

அன்னமென உன்மனைவி திரிந்தாலும் — பெரும்
அமைதிக் குணங்கள்பல தெரிந்தாலும்
துன்னுங்கர் நாடகப்பெண் தானிவளைன்றே — பலர்
சொல்லிப் புறங்கணிப்ப தில்லையென்பையோ.

கலப்பை:-

வட்டமுடை மேசைகளைச் சூழிகிருந்து — நவ
மங்கையரு மாடவரும் விருந்தெடுத்து
கெட்ட மதுவருந்தி “டான்ஸ்” புரியும் — அந்தக்
கீழான வாழ்க்கைளமைக் கிட்டுவதில்லை.

பசியாத பேர்களுக்கு உணவளித்து — வெறும்
பகட்டு விருந்துசெயும் பான்மையறியோம்
புசியாத மக்களுக்கு உணவளித்தே — அவர்
புன்சிரிப்பை இன்முகத்திற் பொலியவைப்போம்.

பேணா:-

தேசத் தலைவரெனும் பிரமுகர்கள் — இந்தத்
தீமைகளை நன்குணர்ந்து வழிதிறந்தால்
நீச உடைநடைகள் முற்றுமொழிப்போம் — உயர்
நேசமுடன் தேசீய வாழ்வுஅளிப்போம்.

• • • • •

தமிழ்க் கன்னி தந்த சூடு

(அறுவிச் விருத்தம்)

கன்னியின் வடிவம்.

சங்கநூற் சிரு தாங்கித
தகுங்குறள் விழியால் நோக்கி
இங்கித ராம காதை
வாயொடும் இளங்கோ தந்த
மங்கலில் சிலம்பு சிந்தா
மணியெனும் மார்பு காட்டிச்
செங்கைபா ரதியாய்க் கோவைக்
கால்கொடு திரிந்தாள் கன்னி.

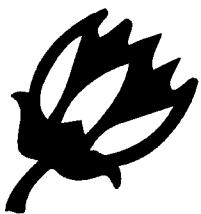
காதலன் வேண்டுகோள்.

மைந்தனான் ஆங்கிலத்தில்
வல்லவன் உத்தி யோகன்
சிந்தையிற் காதலித்தேன்
திருமணஞ் செய்வா யென்றான்
எந்தநா டென்றாள் ஈழ
நாடென விடையி றுத்தான்
பைந்தொடி சிரித்தாள் அண்டப்
பரப்பெலாம் அதிரு மாறே.

கன்னியின் விடை:-

மெல்லியல் என்னைப் பேணி
விழைந்திட உன்னா வாமோ
பல்கலைக் கழக வீட்டிற்
பகரிடந் தருகு வாயோ
தொல்லைநம் பண்பா டெல்லாந்
தோய்ந்துநீ வாழ்கின் றாயோ
சொல்லுமுன் உத்தி யோகத்
தொழிலைநான் போற்று வேணோ.

அரசியல் எனுமுன் தந்தை
அன்னையர் என்னைப் பேணிப்
பரவிடந் தோறு மேற்ற
பதவியில் இருந்து வாரோ
விரவிய உடையூ ணாதி
மேற்குநாட் டவரை ஒத்தாய்
அரவென உனைவெ றுத்தேன்
அன்பிலேன் அகலென் றாளே.

குருவியும் குஞ்சுகளும்

குஞ்சுகளின் துயர்க் குரல்
அன்னையே உன்னைக் காணா அருந்துய ரதனி னோடு
துன்னிய பசியும் வாட்டத் துடிதுடித் துமுகின் றோமே
மின்னலு மிடியுங் தோன்ற மெய்நடுக் குற்றோம் பக்கத(து)
உன்னுடைச் சுற்ற முன்போ உதவிநாம் பெறுவ தற்கே.

குருவித்தாயின் வருகை
வந்தனென் மக்காள் நீங்கள் வருத்தமிங் கடைய வேண்டாம்
தந்தனிவ் விரையை உண்பி ரென்றுரை சாற்றித் தீற்றி
இந்தநாட் பிந்திவந்தே னேணென விடையைக் கேட்பீர்
சிந்தனை கலங்கு மந்தச் செய்தியை நினைக்கும் போதே

குருவித்தாய் செய்தி கூறல்
நண்ணிய மரப்பொந் தொன்றில் நாவினுக் கேற்ற உண்டி
திண்ணனமாய்க் கிடைக்கு மென்று தோந்ததன் பக்கஞ்சென்றேன்
கண்ணியொன் றாங்கு மாட்டிக் கடிதினி லெனைப்பிடிக்க
எண்ணிய ஓருமா பாவி இருந்தனன் மறைவிடத்தே

கண்டது மஞ்சி வேறோர் கனிமரக் கொம்பை நாடி.
அண்டிய உங்க ளன்பால் ஆங்கிருந் தமுதே னந்தோ
கொண்டதோர் துவக்கை நீட்டிக் குறிவைக்கும் போதிலாங்கே
மண்டிய மின்னல் தோன்ற மாறிய இலக்கிற் சுட்டான்.

நீங்கள்செய் தவத்தால் தப்பி நீண்டதோர் தூரஞ் சென்று
பாங்குட னுணவு தேடிப் பதைப்புடன் வந்தேன் மக்காள்
தாங்கரு மூலக மீதில் தாயன்பு பெரிதே ளன்பார்
ஏங்கினேன் மாண்டு மீண்ட இயல்புட னீங்குற் றேனே.

குஞ்சுகள் கூறியவை

உன்னுடைய இறைச்சி தின்றால் உறுபசி ஒழிவ தாமோ
முன்னொரு பறவைக் காக முணைந்துயர் கருணை யாலே
தன்னுடல் தசைய ரிந்த சால்புடைச் சிபிவம் சத்தார்
மன்னிய மனித ருள்ளே வாழ்ந்திடலில்லை யாமோ.

ஆயிரம் லட்ச மாக அவனியிற் கல்விச் சாலை
ஆயின வென்றும் மாந்தர் ஆற்றி வுடையா ரென்றும்
கோயிலு மமைத்துத் தெய்வங் கும்பிடு கின்றா ராமே
வாயிலா எம்மைக் கொல்ல மனம்வரு கின்ற தாமோ

குருவித்தாய் கூறல்

கொல்லுதல் பாவ மென்பார் குற்றுமே அல்ல என்பார்
அல்லல்சோர் நரகம் சொர்க்கம் ஆவன இல்லை என்பார்
பல்வகைக் கொள்கை உள்ளார் பாரினில் வாழ்வ தாலே
எல்லையில் லாத துன்பம் எய்தினார் உலகத் தோரே

சிந்தையை வளர்க்குங் கல்விச் சாலைகள் சிறந்தா வென்ன
நொந்திட எம்மைக் கொல்லல் நூதன மாகு மோதான்
எந்திரத் தாலே லட்சம் மக்களை எளிதிற் கொல்லும்
தந்திரங் கண்டார் கற்றோர் தாரணி இனிப்பா ழாமே,

மற்றொரு பிறவி உண்டேல் மலடியாய் வாழும் வண்ணம்
உற்றிடு வரத்தைப் பெற்றே உலகிடைப் பிறப்பே னின்று
பெற்றிடும் உங்க ளாலே பேதைநான் பட்ட துன்பம்
அற்றிட ஊழி செல்லும் அறிவரோ கருணை யற்றோர்.

புரா. சிப் பெண்

(தாய்க்கும் மகனுக்கும் சம்பாஷனை)

கும்மி**தாய்:-**

செந்தமி ழாங்கில மாங்கல்வி யூட்டினம்
சீர்பெற வும்வளர்த் தோயினி நாம்
சிந்தை மகிழ்வுறு சீர்கலி யாணமுஞ்
செய்திடல் வேண்டிடும் செல்லம்மையே.

மகள்:-

இல்லற மாகிய நல்லறம் பூண்டிட
இன்பத் தமிழ்மண வாழ்வுபெற
நல்ல வயதும் புகுந்தது தானம்மா
நாயகன் யாரென்று கூறுகவே.

தாய்:-

ஒங்குமுத் யோகமும் பூண்டவன் தானெம்
உறவு முறைசற்றுத் தூரமுள்ளான்
பாங்குட னே_னைப் பார்ப்பதற் கேயென்று
பத்துத் தினங்கள்முன் வந்தவன் தான்

மகள்:-

காற்சட்டை மேற்சட்டை தொப்பி யணிந்தொரு
காளை யெனவந்த வாலிப்பெனன்
மேற்புற ரூபத்தைக் கண்டுகொண் டாலது
வேண்டிய சோதனை யாய்விடுமோ.

தாய்:-

கண்ணுக் கினித்திடும் மேனி அழகுடன்
கைநிறை சீதன முண்டானால்
பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை தானே கிடைத்திடும்
பேதையே வீணைரை பேசாதே.

மகள்:-

பன்னு முறுப்பன்றிப் பண்பொத்த லொப்பென்று
பண்டுநம் வள்ளுவ னேபகர்ந்தான்
உன்னுமில் வொற்றுமை தாங்கிய நன்மணம்
ஒங்குமம் மாசவை தாங்குமம்மா.

தாய்:-

சீர்பெறு செல்வம் சிறந்திடு சம்பளம்
தேடும் வரன்ஜேய நாதனையே
ஆர்பெறு வாருன்னைப் போலவே செல்லம்மை
அன்புடன் சொல்லுனக் காசையென்றே.

மகள்:-

ஹோட்டல் விருந்துகள் டான்சுகள் கொள்பவன்
கூடிக் குடித்துக் களித்திடுவோன்
கேட்டிருந் தேனவன் தீய குணங்களைக்
கிஞ்சித்து மென்மனத் தாசையில்லை.

தாய்:-

தாங்குமுத் யோகக் கணவ னெளிற்கன்னி
தாய்தந்தை சொல்லுமுன் தாவிநிற்பாள்
ஈங்குந் என்ன புதுக்கதை பேசினை
என் மனத் தேயிடி வீழ்ந்ததெடி.

மகள்:-

என்னசெய் வேந்நல்ல நூல்களைக் கற்றபின்
இவ்வறி வேளனக் குற்றதம்மா
கன்னியர் பற்பல பேர்வெறும் டாம்பிகக்
கண்ணுடன் வாழ்வைக் கெடுத்துவிட்டார்.

தாய்:-

ஆரை யடிசெல்லம் நீக்ட்டப் போகிறாய்
அப்ப னறிந்திடிற் கொன்றிடுவான்
சீரை உணர்ந்திந்தக் காலத்து “மோடியைச்”
சிந்தித்துப் பாரடி சீதேவி.

மகள்:-

உங்கள் சகோதர னின்மகன் மாணிக்கம்
உற்ற வயதும் அழகும் உள்ளான்
எங்கள் குடியினுக் கேற்றபன் பாடுகள்
யாவையும் உள்ளவன் எண்ணிடம்மா.

தாய்:-

என்னடி நாராசம் காதினில் ஊற்றினை
என்னள வும்மனம் யோசித்திலை
அன்னியன் ஆயினுங் கெட்டவன் ஆயினும்
ஆரடி உத்யோக னைவெறுப்பாள்?

மாட்டுக் குடில்வளைத் தேயெருக் கிண்டிஅம்
மண்ணை அளைந்தங் குழுதுகொத்திச்
குட்டு வெயில்நின்று வேர்வை சொரிந்திடும்
நோட்டக் காரனுந்தன் சோடாமோ.

மகள்:-

தோட்டத்தில் நின்றுமண் தொட்டுப் பயிர்செய்து
குட்டினில் வாடிடுந் தொண்டர்கள்தாம்
நாட்டில் முதுகெலும் பென்றும் புரட்சிகள்
நன்னின வேஷன்மை நன்கறிந்.

கைலஞ்சு மற்றது டம்பமில் லாதது
கம்பர் புகழ்ந்தது மேற்பதவிப்
பொய்யர் தயவுக்குக் கெஞ்சு விடாதது
புன்மை யிலாக்கமப் போர்த்தொழிலே

தாய்:-

உன்போன்ற மாதர்கள் என்றும் பழித்திட
உற்ற கமஞ்செய்யும் மாப்பிள்ளையை
மின்போன்ற நீமணம் செய்திடில் உன்கல்வி
வீணாகு மென்று விலக்கவனை.

மகள்:-

பைந்தமிழ் ஆங்கில மாம்படிப் புற்றவன்
பாரினி லேகமஞ் செய்திடினும்
நிந்தை யிலாத குணஞ்செய லுள்ளவன்
நித்தம் உழைப்பவன் மாணிக்கமே.

வாழ்வுக் குகந்த வருமான முள்ளவன்
மக்கட்பண் புற்றவன் யாரேனும்
தாழ்வுத் தொழில்கமம் தானென் ரொறுதுக்கிடல்
சற்று மினிப்பொருந் தாதம்மையே.

புத்தகக் கல்வியில் மேம்படு மாதர்கள்
பூமியிற் கற்றவ ராவாரோ
எத்தனை கல்வியும் இல்லறும் பேணிட
ஏற்ற துணையென எண்ணுவரோ.

தாய்:-

கைக்கடி காரமும் முக்குக்கண் ணாடியும்
காலிற் செருப்பும் குடையுங் கண்டால்
அக்கண்ணி நாகரி கஞ்சிறந் தாளென்று
ஆரும் புகழ்தல் அறியாயோ.

மகள்:-

வேண்டிய போதிவை நானு மணிகுவன்
வீணினிற் கொள்ள விரும்பேனே
தூண்டிடு வேஷத்தில் வாழ்வு சிறப்பது
தூர்லபம் அம்மா சோராதே.

நம்முடை நாட்டுயர் பெண்மையெண் ணார்நவ
நாகரிகப் புயல் மீதலைவார்
வெம்மன மாதர் மனந்திருந் தாவிடில்
மேன்மை யில்லைக்கம மெய்த்தொழிற்கே.

தோட்டக்கா ரன்மனை யாளென்று பற்பலர்
சொல்லிப் பழிப்பதை நான்மதியேன்
நாட்டினி லிந்தப் புரட்சியைக் கற்றபெண்
நால்வர்செய் தால்துயர் நன்கறுமே.

தோட்டிகளின் நுயரக்குரல்

(சேவையின் பொருட்டல்லாமல் சம்பளத்தின் பொருட்டு மலமகற்றுங் தொழில் (தோட்டித் தொழில்) இருக்கும் வரையில் உண்மையான மனித நாகரிகம் உண்டானதாகக் கொள்ளுதல் சிந்திக்கப்படவேண்டிய தொன்றாகும்.)

எண்சீர் விருத்தம்
கல்வியெனுங் கண்ணிழந்த படியி னாலே
கடும்பசியாந் தீவருத்துங் கருத்தி னாலே
அல்லல்தரும் மலம்முதலாம் அழுக்கை நீக்கி
அருந்ரகை நகரமென ஆக்கி வாழ்வோம்
வெல்லுமுயர் மாளிகைவாழ் சுகங்க ளெல்லாம்
மேதினியில் எங்கரத்தில் மேவிற் றன்றோ
பல்விதமாய் நாம்புரியும் நன்றி எண்ணீர்
பகர்கலிப் பணமுமற்பந் தானே பார்ர்.

அதிகபணந் தந்தாலெலம் மைந்தர் கல்வி
ஆய்ந்துகொடு மறியாமை நீக்கி யிந்த
மதியிழந்த கீழ்த்தொழிலைச் செய்ய மாட்டார்
வாழுலகம் நாறுமென மதிக்கின் றீரோ
நிதியுடைய அரசாட்சி நினைவு கொண்டால்
நீண்டபல வழியுண்டு தோட்டி வேண்டாப்
பதிநகர்கள்அமைத்திடலாம் கருணை வேண்டும்
பாவியர்நாம் மனிதரென்ற பரிவும் வேண்டும்.

பெண்ணுடனே சிவபெருமான் உலகத் தோரின்
பீடைதரு மலமகற்றும் பெருந்தொன் நேற்றான்
மண்ணினிலே நாமுந்தத் தொண்டைத் தானே
மாதருடன் செய்துமல மகற்று கின்றோம்
திண்ணியராய்ச் செயற்கரிய பெரியோர் செய்வர்
செய்தியிதை வள்ளுவனே தெளியச் சொன்னான்
எண்ணிடுவீர் இத்தொழிலை யாரே செய்வீர்
இரக்கமெனுங் கதவுதிறந் தெம்மைப் பார்ர்.

தோட்டிகள் வேண்டுகோள்.

(நாற்சீர் விருத்தம்)

கைக்குக் கையுறை காலுக்குப் பாதுகை
மெய்க்குத் தகும்சட்டை வேண்டிய சம்பளம்
திக்குக் காற்றுகள் சேர்க்க வீடுகள்
தக்கடி ராக்கல்வி தந்தெமைத் தாங்குவீர்.

திருக்குறளின் சிறப்பு

வள்ளுவர் தருமொரு நூலுண்டு
வகுத்திடு முப்பா லதிலுண்டு
தெள்ளிய ஈடுப் பாட்டுண்டு
தெரிந்திடு முயர்நெறிக் காட்டுண்டு

1

ஒன்பான் இயல்கள் தருநாலாய்
உலகியல் பென்னும் பசப்பாலாய்த்
தின்பார் எவர்க்குஞ் சுகமுட்டுஞ்
சிறந்த ஆடியிற்பொருள்காட்டும்

2

ஆயிரத் தொடுமூந் நூற்றுமுப்பான்
அருங்குறட் பாவினை ஆய்ந்துகற்பான்
வாயினில் தமிழ்த்தாய் கூத்தாடும்
மனத்தை மயக்கிருள் நீத்தோடும்

3

பத்துப் பேர்முன் பொருள்கண்டார்
பலரிந் நாட்புத் துரைகொண்டார்
எத்தனை புலவர்க்கு மிடமளிக்கும்
இளமையும் பழைமையு மதிற்கொழிக்கும்

4

நீதி நெறிக்கோர் நிலைபேறாம்
நினைக்கத் நினைக்கத் தேனாறாம்
சாதி வெறிக்கங் கிடமில்லை
சமரச ஞானத் தனினில்லை

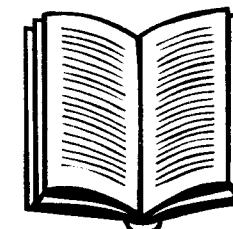
5

பற்பல மொழியிலு முருவாகிப்
பரந்தே சான்றோர் திருவாகி
அற்புதப் பொதுமறை யாமென்றே
அனைவரும் புழோரு நூலிதொன்றே

6

தெய்வத் திருக்குறள் கற்றிடுவோம்
சிறந்திடு பண்பா ஞற்றிடுவோம்
வையத் தவர்முன் தலைநிமிர்வோம்
வன்மைத் தமிழ்ரென் றேயுயர்வோம்.

7

பாரதியார்?

(“நந்த வனத்திலோராண்டி” என்ற மெட்டு)

செந்தமிழ் நாடென்னும் அன்னை — இந்து

தேச சுதந்திரப் போரினில் முன்னே

வந்து குதித்திடச் செய்த — உயர்

வன்மைக் கவியென்னுந் தேரைச் செலுத்தும்

சாரதி பாரதி என்போம் — தமிழ்த்

தாய்க்குப் புதுநகை செய்தனிவித்து

பொற்கொல்லன் என்று புகல்வோம் — சாதிப்

புன்மை அழுக்கினைப் போக்கிய வண்ணான்

தேசப் பணியெனுஞ் செக்கை — மிகு

தீர்த்தி லாட்டிப் பிழிவித்த செக்கான்

தீர்க்க தரிசியைப் போல — எங்கள்

தேச விடுதலை வந்திட்ட தென்றே

முன்பறை கொட்டிய சாம்பான் — கரடு

முரடு நிறைவெள்ளை மக்க ளடிமை

மோக மரத்தினைச் சீவி — சுதந்திர

தாக மெனும்வண்டி செய்திடும் தச்சன்

ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி என்றே — வலி

ஊட்டுங் குழலிசைத் தேதமிழ் மக்கட்

பாம்பினை ஆட்டிய வேடன் -எளிமைப்

பாவுக்கு வன்மைப் பொருள்தரும் பித்தன்

வாழ்க்கைக்குப் பணமற்ற ஏழை — உலகில்

வாழுள்ள றும்வழி காட்டிய வள்ளல்

மாமணி மண்டபத் தின்கண் — எட்டய

மக்களும் மற்றைய மாந்தரும் வாழ்த்த

வாழும் புதுமையைப் பாரீ — அவன்

மந்திர சக்தியின் மாயத்தைத் தேரீர்

பாரதி யாரென்று சொல்வீர் — அவன்

பாதையிற் சென்று பணிசெய்து செல்வீர்.

- (செந்தமிழ்)

நேருஜி வருக!

(“கொம்மன் வெல்து” பிரதம மந்திரிகள் மகா நாட்டின் பொருட்டு ஜவாக்காலால் நேரு இலங்கைக்கு வந்தபோது பாடப்பட்டவை.)

பண்ணிருசீர் விருத்தம்

ஒங்குந் தியாகத் தீப்புடத்தால் ஒளியற் றிடுசீர் மணிவருக
ஒடுக்குஞ் சிறையா மாலயத்தில் உள்ளாம் மகிழ்தே சப்பணியாம்
தீங்கில் தவஞ்செய் ரிஷிவருக தேசத்தலைவர் சிரம் வணங்குஞ்
செம்மைத் தலைவா நீ வருக செப்பற்கரிய அறநெறியாய்
வீங்கும் அஹிம்சைக் காந்திமகான் மேவுஞ் ஞானப்பாலுண்ட
வித்தக மைந்தா நீவருக விண்ணேர் மருளன் ஞால் வருக
தேங்கும் வளஞ்சேர் அமரிக்கத் திருநாடுந்த சீரடிகள்
சிறக்குமிலங்கா மண்படலால் செழிக்கும்படி நீ வருகுகவே 1

விண்ணதோய் மதியும் சூரியனும் வெட்கிக் கவலும் படியகன்ற
மண்ணதோய் புகழ்கொள் நவஜோதீ மாஜா இளமை வளர்குரிசில்
தின்ணதோள் வலிகொள் அசோகலிறை செலுத்துமாஞ்சைத்திற்னவளர்
பண்ணதோய் பாரத அரசுசெயும் பயனார் அமைச்சா வருகுகவே 2

அடிமை இந்தியர் சின்னமென ஆபிரிக்காவி லமைந்த “குல்லா”
முடிமை விளக்குஞ் சின்னமென முழங்கிப் பாரத தேசத்தில்
மிடிமை தவிர்க்கும் பணிபுரிந்து மேலாங்கிரீடமென அணிந்து
மடிமை தவிர்த்திடு மாட்சிசெயும் மன்னா வருக வருகுகவே 3.

(‘தினகரன்’ ஆணி 1949)

நேரு வெண்பா

(சமூகேசரி- 2-12-45)

ஆயுஞ் சுதந்திரத்தா 'லட்டாமிக்' குண்டெனவே
பாயும் பிரசாரம் பற்பலவாந் — தேயமெங்கும்
உள்ள அறிஞ ருவக்கச் செயும்நேரு
தெள்ளியசீர் வாழ்க சிறந்து.

வல்லான் தியாகி வரம்பிகந்த நுண்ணறிஞுன்
நல்லா னுலகசன நாயகத்தான் — எல்லாரும்
ஏத்தும் முடிகுடா இந்தியதே சுதந்துமன்னன்
நேத்திரம்போல் வாழ்க நெடிது.

ஏழ்மரத்தை முன்னாளி ராமனம்பு ஊடுருவச்
குழ்புவியோ ராச்சரியந் தோய்ந்துநின்றார் — ஆழநிவான்
நேருவிடுஞ் சொல்லம்பு நீள்மரம்பல் லாயிரத்தை
ஊடுருவ லுற்றுணர்வீ ரோர்ந்து

பாரதமா தாதனது பாழ்கதியைப் பாரெங்கும்
வீரமுழக் கால்விளக்கி மெய்ப்புகழ்செய் — தீர்னென்றாள்
'ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்'

நாற்பதெனுங் கோடிமக்கள் நாடுஞ் சுதந்திரத்தின்
தோற்றுமெனுந் தூண்டா மணிவிளக்கே- ஆற்றல்மிகும்
ஏகாதி பக்தியத்தா ரெச்சிறையி லிட்டாலும்
போகா துனதொளிகொள் போர்.

மன்னர் பாமாலை

(திருவாங்கள் சமஸ்தான அரசரும் ஹரிசன மக்கள் உள்ளே
சென்று வணங்குதற் கு இந் தியாவில் முதல் முதலாக
ஆலயங்களைத் திறந்துவிட உரிமை அளித்த கருணையாளரும்
ஆகிய சித்திரைத் திருநாள் மன்னர்மீது பாடப்பட்ட பாக்கள்.)

(சமூகேசரி ஆண்டுமெலர்-சித்திரை 1939)

பன்னிருசீ விருத்தம் (வருகைப் பஞவம்)

அந்நாள் நாவக் கரசரின்சொல்
லடைத்த கதவந் திறந்திடனும்
ஆங்குத் தீண்டா தார்புகுந்தே
அன்பின் வணக்கஞ் செயலில்லார்
இந்நாள் யாரும் புகக் கதவை
இனிதே திறக்குஞ் சொற்றந்த
இறைவா வருக ஈசனுடை
எண்ணுந் தனியுட் ஹரிசனங்கள்
முன்னாப் புகுந்து வழிபடலால்
மூவா உலக மக்களெஞ்சள்
முனைந்தே புகுந்த முதல்வருக
முரணில் பணிசெய் மணிவருக
பன்னாட் காந்தி எதிர்பார்த்த
படிசெய் திடுமண் னால்வருக
பகருந் திருவாங் கூர்செய்த
பாக்கியம் வருக வருகவே.

ஓங்கு மிந்து மதமென்னு
 மொளிசேர் மணிக்கோர் கறையாக
 உற்றுப் படிந்த தீண்டாமை
 ஓட்டும் படிக்கும் புடமிட்டு
 வீங்கும் புகழ்கொள் குருவருக
 மேலாத் தெய்வச் சுடரவருக
 விண்ணோர் மகிழின் ணால்வருக
 மேன்மைக் குன்றம் மேவருக
 தாங்கும் பலரைப் புறுக்கணித்துத்
 தள்ளும் பேதம் சகியாது
 தக்கோ னுசாவிற் றளிகளெல்லாஞ்
 சாருந் நம்மோர் புகவிடலால்
 தீங்கி லிந்து மதஅரணாத்
 திகழும் பெரியோய் நீவருக
 திருவாங் கூரார் செய்தவமே
 சிறந்தோம் வருக வருகவே.

(தக்கோன் சேர் சீ. பி. இராமச்வாமி ஜயர்)

அறுசீர் விருத்தம்
 வாட்டுங் கொடிய வெய்யிலினால் வானார் முகிலின் பெய்தலினால்
 கூட்டுங் துயரின் மூழ்காதே கோவில் நமக்குந் திறந்தமையால்
 நாட்டி வுனக்குப் பிற்காலம் நாமே கோவில் நாட்டுதூமே.
 ஈடும் புகழாய் அருளோங்க இனிதே வருக வருகவே.

பன்னிரு சீரவிருத்தம்
 என்றுமொரு வெள்ளைமதி யோனெனப்
 படுவெந் இவளெனிற் செம்மைமதியோன்
 இரவினிடை யேந் விளங்கிடுவை
 நம்மரச னேயபக லும்விளங்கும்
 துன்றிரவு மைநீக்கி நிற்கிறாய்
 நீயிவன் தொன்மையுறு தீண்டாமையைத்
 தொலைத்துநிற் கின்றனன் நீசிவன் சடையிட்ட
 சுருங்குடல முற்று வாழ்தி

நன் றுபுரி இறையிவன் ஹரிசனர்க்
 காலயம் நாடித் திறந்ததாலே
 நாளுஞ் சிவன்மா லெனுந்தேவர்
 நெஞ்சத்துள் நண்ணியறை கின்றானினும்
 அன்றுமுதல் யாருஞ்செ யாப்பணிசெ
 யன்பனுடன் அம்பலீ ஆடவாவே
 அழகுதவழ் திருவிதாங் கூராச
 னொடுவிரைந் தம்பலீ ஆடவாவே.

அறுசீரிவிருத்தம்
 பன்னுஞ் சைவா சாரியர்கள் பகரு மாழ்வா ராதியர்கள்
 மன்னுஞ் சமய வாதமிட்டும் மற்றிப் பணிபோ லிந்துமதம்
 பின்னும் வளரும் பெருஞ்செயலே பிறங்கச் செய்தார் பேசிலிலர்
 உன்னுஞ் திருவாங் கூரரசே ஊழிக் காலம் வாழியவே.

வித்துவான் கணேசையர் பொற்கிழியில் விழாவுக்குக் கண்டனம்

வெண்பா

மேலறிவி ஸாதவனை மெய்யகன்ற நெஞ்சானை
மாலறிவு, பூண்டானை மாமகனைச் — சாலவுந்தீக்
காரியங்கள் செய்வானைக் கற்றோ னெனக்கருதிப்
பாரினப் பொன்வழங்கீ — பார்

(இதன்கண்: இருபொருள் அமைந்திருத்தலை
ஆராய்ந்தறிக. ஈழகேசரி 16-10-38)

இந்த ஒற்றை மாட்டுவண்டி ஓடுவது சாத்தியமா?

விருத்தம்
(�ழகேசரி 19-6-46)

என்னுங் “காங் கிரசு” “லீக்கு” எனுமிரு சில்லி னாடு
துன்னுமைக் கியமா மச்சைத் துணிவுட னினைத்து நேர்மை
என்னுமீற் றாணி கோத்தங் கிலங்கிடு தொண்டே என்னும்
பின்னமில் தட்டுச் செய்து பெயராமை ஏர்க்கால் பூட்டி.

வீரரா ஜாசி ஜின்னா விளங்கிடு பட்டே ஸாதி
தீர்கள் குழந்தி ருப்பத் தேர்ந்திடு ஜவஹர் ரென்னும்
பேரமர் காளை பூட்டிப் பிறங்கிடு மஹிம்சைக் கோலால்
சீரமர் காந்திப் பாகன் செலுத்திடிற் சேமந் தானே.

ஆறுமுக நாவலர்

பாட்டிற் கிடந்த தமிழன்னை யாண்டும் பரவுகை
தீட்டி வசனந்திகழ் நெறி காட்டிச் சிவநெறிகள்
நாட்டிற் பரவ வழிச்டிச் சைவம் நனிவிளங்க
ஷுடிய சூத்திர தாரி அறுமுக நாவலனே.

மூவர் தர்மம் (வெண்பா)
சென்னையிலே பச்சையப்பன் சீர்சாலும் யாழ்ப்பாணைச்
சுன்னையிலே சேராம நாததுரை — மின்னும்
கரவையிலே சிற்றும் பலமுதலி கண்டார்
பரவுகல்விச் சாலை பல.

~~~~~
இலங்கைச் சிங்கம்
சேர் பொன்.இராமநாதன் அவர்கள்
(தேகவியோகமானபோது பாடியவற்றுட் சில)
கட்டளைக் கலித்துறை

ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழன்றி ஓர்ந்துரைக்கின்
பொன்றாது நிற்பதொன் நில்லெனும் வள்ளுவர் போதமொழி
குன்றா தமைவற வாழ்ராம நாதனின் கோலமுகம்
என்றாகுங் காண்பதென் றந்தோ இலங்கை இரங்கினனே.

இங்கிலாந்து சென்று மீண்டமை
சுறவின் பெருங்கடல் நீங்கிநும் ஜோர்ச்சிறை யின்பதியை
மறிவி மிகும்முது மைப்பரு வத்துறு மாண்பதுதான்
பிறவிப் பெருங்கட னீங்கி இறைவனின் பேரடியை
உறவித் தரையினிற் காட்டா யெமக்கிங் குரைத்ததுவே.
போட்டார்ப் பினிக்குந் தகையை அவாவிமுன் கேட்டிலரும்
வேட்ப மொழிந்திடு சொல்வன்மை பெற்றனம் மேதைவள்ளால்
பூட்டா லடையுண் டதுபோ லிலங்கைப் புறம்பலறக்
காட்டா யொருவழி தோன்றாத துணையினிற் கற்பகமே.

பஞ்சத்துறை-புலோலியுர் வழக்கறிஞரும்
தொழிலாளர் துயரகற்றும் உண்மைத் தொண்டரும் ஆகிய
தோறு சீ. தருமகுலசிங்கம் (ஜெயம்)
அவர்கள்
(காலஞ்சென்றபோது பாடியவற்றுட் சில)

மன்னும் விரோதி மதிலூடி பண்ணிரண்டில்
துன்னு மியாழ்ப் பாண்ததுச் சோதியென — மின்னுந்
தருமகுல சிங்கமெனுஞ் சால்புடைய தீபம்
இருள்கவியு மாற்றைந்த தே.

1

அஞ்சாத நெஞ்சு மழுகார்ந்த புன்னகை யுங்கருனை
எஞ்சாத கண்ணு மிராப்பக லோய்வின் நியங்குடலும்
பஞ்சான மாந்தர்க் குதவு மனமும் பலசபையில்
மஞ்சார் பிரசங்கஞ் செய்நாவு மெவ்விதம் மங்கினவே.

2

ஐந்தொழி லாளி சிவன் முன்பு மார்க்கண்டற் காடிதைத்தான்
மைந்தன் ஜெயந்திற்கிங் காயிர மாந்தொழி லாளிவர்க்கம்
வந்துதைப் பாரென அஞ்சிய ஏமன் வருத்த மெனப்
புந்தியில் யாருந் தெரியுமுன் னின்னுயிர் போக்கினனே

3

(சிவனை வைதல்)

ஒட்டி லிரந்தவன் பித்தன் சிறுமதி உற்றவனோர்
மாட்டுக் கொடியன் படுநஞ்ச னெச்சிலுன் டோன்மகிழ்ந்து
நாட்டுக்குச் சேவைசெய் தொண்டன் ஜெயத்திற்கு நல்வயது
நீட்டி அமைக்க மறந்தான் பெருந்துயர் நீண்டதுவே

4

புதுமண்மக்கள் உலாப்போதல்

மணமாகன்:- பொதுசன பாதுகாப்பு அதிகாரி சேர்.ஒலிவர் குணத்திலகா
மணமாகன்:- ஸ்ரீலங்காதேவி.

(மணஞ்செய்த காலத்தில் புதிய தம்பதிகள் பூம்பொழில் நுகர்தல்,
புனல் விளையாடல் முதலியவற்றை நிகழ்த்தி மகிழ்ந்து
உலாவிவருதல் பழந் தயிழ் மக் கள் வழக் கமாதலின்
அவ்வழக்கத்தைப் பின்பற்றி ஸ்ரீலங்கா தேவியும் அவளது
பிராணநாயகர் — உயிரை யுத்த அபாயத்தினின்றும் காப்பாற்றும்
அதிபர் திரு. ஒலிவர் குணத்திலகா அவர்களும் உலாப்போகின்ற
கற்பனையில் இக் கவிகள் இயற்றப்பட்ட காலத்திலே யப்பானியர்
பர்மா நாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு இந்தியாவில் நுழையும் சமயத்தில்
இருந்தனர்.)

ஆழகேசரி 17-12-44

புதிய பூஞ்சோலை

அறுசீர் விருத்தம்

உணவினை விளைக்கமாட்டா துயர்ந்திடு குறோட்டன் யோசா
மணமில்செவ் வந்தி யாவும் வாய்ப்பில் என்று நீக்கி
உணவுறு வெண்டி கீரை உயர்ந்திடும் மிளகாய் போஞ்சி
குணமுறு வாழை ஓங்குங் கொல்லையாஞ் சோலை காணாய்

ஹிற்லரின் செருக்குப் போல்மேற் கிளர்ந்திடும் வெண்டிக் காப்கள்
மற்றவன் வீழ்ச்சி போன்று மழிந்திடும் மிளகா யீட்டம்
உற்றிடும் யப்பா னுள்ளம் போலவே ஊச லாடிப்
பற்றிடு கொம்பு தேடிப் படர்வன பாக லாதி.

புதிய குளத்தின் நீர் நிறைவு

அங்செனு மாண்டு முன்னே அடுத்ததும் தத்தின் துன்பம் நஞ்சென வருத்த மாந்தர் நலிந்துதாம் வடித்த கண்ணீர் எஞ்சலி லாது சேர்ந்தே யீங்கடைந் திட்ட தொப்ப வஞ்சியே தோன்று மின்த வளமுடைத் தடாகம் பாராய்

போரினை விரைந்து செய்து புகழ்மிகு வெற்றி பெற்றே சீரிய கணவன் மாரைச் சீக்கிரந் தருக என்று வீரியர் மனைவி மார்கள் குறிப்பினால் விளம்பல் போலும் ஆரியல் முகங்கண் அன்ன தாமரை குவளை ஆராய் (முகம்: தாமரை. கண்ஞ-குவளை.)

வீதிக்காட்சி :- சங்கக்கடை

பணமுடை யாரே யாவும் பற்றிவீட் டினிலே வைக்கப் பணமுடை யாரே கஷ்டப் படுவரென் நுளத்திற் கொண்டு குணமுறு கூப்பன் வைத்தே யாவருஞ் சமமாய்க் கொள்ளாற்கு) உணவுடைப் பொருளை விற்கும் உயர்சங்கக் கடைகள் பாராய் பணமுடையார்: பணம் + உடையார், பணம் + முடையார்

சி.டி.சி. உணவுச்சாலை

பசைக்கென்று முன்னாள் வந்தும் பாராமுகஞ் செய்த மாவைப் பிசைந்துபற் பலவாம் பண்டம் பேணியே செய்து தீம்பால் இசைந்ததே நீரி னோடு மின்தமிழ் போலு முண்டி மிசைந்திட வழங்கும் சீல சீயின்மெய்க் கடைகள் பாராய்.

இலவசப் பாற்சாலை

சத்துடை உணவில் ஸாமற் சார்தரு சிறுவர் தாய்மார் மெத்தவு மிறக்கின் றார்கள் வெந்துய ரிதுத விரக்க உத்தம வழியீ தென்றே உவந்துபாற் சாலை ஆக்கிச் சித்தியி லுணவ எிக்குஞ் செயலிது மகிழ்ந்து நோக்காய்.

யுத்த சேமிப்பு

கொள்ளும் பணத்தைப் போற்றாமற் கொடியதாம் கள்ள மர்க்கட்டில் அள்ளி யிறைத்தே பிற்கால மல்லற் படாத வகைஎண்ணி உள்ள பணத்தி லொருபகுதி ஓங்குஞ் சேமப் பத்திரத்தில் மெள்ள விடவே சனக்கூட்டம் மேவிச் செல்லுந் தெருநோக்காய்.

வயற் காட்சி (சிங்கள் தமிழர் ஒற்றுமை)

ஏரும் மாடும் “டாங்கி” யென இயைந்தே உமுத விதைநெல்லின் போரும் உயர் உயர்ப்பே மாவின் போரும் வெற்றிதரும் நீரும் கலப்பை தாக்கிடுவீரி என்றே “பண்டா” “நீலகண்டா” சேரும் வயலி லொத்துழைக்குஞ் செம்மைத் தன்மை சிந்திப்பாய்.

தோட்டக்காட்சி தொட்டம் பொது

ஏரினை வெறுத்தொ துக்கி இயலுமுத் யோக ரென்னும் பேரினை விதந்து கூறிப் பெருமிதங் கொண்ட மக்கள் பாரினில் தலைகு னிந்து பலலினித் தீரங்கச் செய்த சீரிய பயிர்கள் தோன்றுந் திருவுடைத் தோட்டம் பாராய்.

குருக்கன்

அருக்கன் கிற்ளர் ஜந்தாண்டாய் ஆக்கும் பஞ்ச மழிப்பதற்கே
பரக்குந் திரண்ட கதிர்தாங்கிப் பாரிற் சிரசை நியிரத்திநின்று
உருக்கும் வழியை மறவாதீ ருண்மின் எமையே என்றுரைக்கும்
குருக்கன் குழாத்தின் தியாகத்தைக் கொடியே யாவர் கூறவலார்.

தானியங்கள்

வள்ளுவர் குறளில் வந்த வளமுடைத் தினையே சாமை
தள்ளிய கம்பு சோளம் தகையுற வளர்ந்து முன்னாள்
எள்ளினார் மாந்தர் தம்மை எனுங்குறை கருதி டாமல்
புள்ளினங் கவரா வண்ணங் காவலிற் பொலிதல் காணாய்.

மரவள்ளி

கட்டையன் யப்பான் துஷ்டன் கருதுபர் மாவின் நெல்லை
முட்டுறைக் கவர்ந்தா னேனும் முயற்சியோர் இகழ்ச்சி எய்தார்
விட்டிடு கிழங்கு தந்தோம் வெல்கவென் றாக்கு மாபோல்
நெட்டுறைச் செழித்துக் காடு நிகர்மர வள்ளி காணாய்.

சிவ வணக்கம்

(பின்வரும் இரண்டு பாடல்களிலும் யாழ்ப்பாணக்
குடாநாட்டிலுள்ள பல கிராமங்களின் பெயர்கள் அமைந்திருப்பது
காணலாம். ஈழகேசரி 29-11-36)

கட்டளைக் கலித்துறை

மன்னா ரணிந்திடு சன்னாக மேவுமம் மாதகலான்
ஒன்னார் தொலைந்திடத் தாவடிக் குற்றவ னூரெழுவான்
பன்னாகத் தோடுய ரல்வாய் மதியும் பரித்திடுவான்
துன்னாலை இக்கென என்வினை வாட்டுவன் தொல்புருனே.

திருமால் வணக்கம்

பச்சிலைப் பள்ளிகொள் சங்கானை மாதக லம்பரித்த
முச்சகக் காப்பனை முன்ஜுனைக் கோட்டை முரித்தவனை
நச்சென வோங்குமல் லாகங்கொள் ராட்சத் நாதனுடை
அச்செழுந் தேகிடக் கொன்றாருள் மாலை அகங்கொளலே

பணிகாரப் பாட்டு (சிவன்)

கட்டளைக் கலித்துறை

அப்பம் விளங்கு முறுக்குண் சடையனை அன்றோருநாள்
தப்பும் பாசுரர் உந்தோசை கேட்டுத் தயவடையா
முப்பழ முண்டருள் வாயால் விடமுண்ட முன்னவனை
எப்பொழு துங்குமபிட் டுய்வார் பிறவியிபி லேகிலரே.

சிலேடை வெண்பா.

(சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களுக்கும் ஈழகேசரிக்கும்)
தந்தைபெயர் பொன்னெனலால் தாவில்கள்னை மேவிடலால்
சந்தமறு மீழத்தார் தாங்குதலால் — நந்துசமா
திப்பே றுடைமையாற் சேர்ராம நாதனோடிங் (கு)
ஒப்பாகும் கேசரியென் றோர்.

யாற்பாணம்
தொண்டைமானாறு - செல்வச்சந்தி
சுப்பிரமணிய சுவாமி

நின்தாஸ் துதி.
விநாயக வளக்கம்
வெண்பா.

பெருகுந் திருவருள்போற் பேராந்திக் கேணி
அருகமரு மாணமுகத் தையன் — மருமலர்ந்தாள்
சிந்தை பணிந்துசெல்வச் சந்திதிவாழ் சேய்மீது
நிந்தாஸ் துதியரைக்க நேர.

நிந்தாஸ் துதி

பொன்னமருந் தொண்டை மாணாற்றிற் பொலிந்த செல்வச்
சந்திதியில் மேவுந்த யாநிதியே — நின்னப்பன்
எப்பொழுதும் நட்டமுற எம்மவர்க்கி லாபம்நீ
தப்பாது செய்குவையோ தான்.

1

நங்கையர்க்கு நான்குவிழி நாதனுக்கீ ராறுவிழி
தங்குமயிற் காயிரங்கண் தானமைந்தும் — எங்குறைகள்
கண்டொழிக்க வன்மையிலாக கந்தாநின் சந்திதிசேர்
தொண்டருக்கி யாதோ சுகம்.

வாழும் பதிசெல்வச் சந்திதியாய் மன்னுமன்பர்
ஆனும் பெயர்செட்டி என்றமைந்தும் — நானுமுனை
வாழ்த்து மடியார் வறுமையுறக் காரணமென்
குழ்த்தமங்கை மார்த்தடையோ சொல்.

‘குழ்த் எப்பதன் விகாரம்)

சட்டியிலே கொக்கவித்துச் சாராக்கி நீதரலால்
பெட்டியிலே அன்னம் பெருகினதென் — நிட்டமுடன்
சிந்தைகளித் தார்வறியார் சேர்ந்துபுசித் தாரடியார்
முந்துந் துலாமதியில் முன்

4.

(கந்தசட்டி நாளிலே ஏழைகளுக்கு அன்னதானம்
அளிக்கப்படுவது வழக்கம்.)

ஒங்குங் கடைமகனாய் உன்தந்தைக் கோதுவித்து
விங்குசிறை நான்முகனை நீவிடுத்த — தீங்கையெண்ணிப்
பெண்தருவா ரின்றியோ பேசுமும்பர் யானையொடு
மண் தருமா னைமணனந்தாய் மன்.

5.

செட்டியெனும் பேருடைநீ செல்வர்களே உன்பாதங்
கிட்டி யுரைப்பவற்றைக் கேட்பதன்றி — எட்டிநின்றே
ஏழை உரைப்பதனை ஏற்காயென் நெண்ணாமல்
நாளைவீ ணாக்கினனே நான்

6.

அஞ்சுதலை நானுடையேன் ஆறுதலை நீயளித்தால்
விஞ்சுதலைப் பாரமெனை மேவாதோ — துஞ்சுதலை
விட்டளிகள் முசுமலர் மேவுசெல்வச் சந்திதியில்
இட்டசித்தி ஈன்தை யே

7.

பன்னிருகைச் செல்வன்றீ பாழும் பிணிவருத்தும்
என்னொருகைத் துங்பத்தை யெண்ணாயேல் — சந்திதிவாழ்
கந்தா அபய வரதக் கரமுடைய
மைந்தா எனல்வீன் மதி

8.

அக்கினியி லேயுருவாம் ஆனவுன்றன் மேனியிலே
இக்குநிக் ராங்பால் இறைத்தாலும் — மிக்க அனல்
ஆறிநெஞ்சு நீகுளிராய் ஆனதினால் என்துயரம்
மாறுமனம் கொள்வாய் மதி.

9.

வன்மைமிகு குர்முதலை வாட்டியநீ கானம்வாழ்
மென்மைமிகு வள்ளிக்குத் தோற்றுமேன் — உன்னிடத்தில்
நும்பிக்கை கொள்ளவொரு ஞாயமுண்டோ சந்திதிவாழ்
தும்பிக்கை யான்தம்பி சொல்.

10.

ஸ்ரூகேசரி 16-9-1952.

பொது நின்தாஸ்துதி

(சமூகேசரி 4-10-36)

வெண்பா

நாய்விரும்பி ஆகேறி நஞ்சடைய நாகத்தின்
பாய்விரும்பி மஞ்சௌப் பறையூர்தி — தேய்மதிகொண்(டு)
அம்பலத்தி லாடுவா னாமிவர்நந் தெய்வமெனில்
எம்பயனு மென்னா மியம்பு

(பறை-பறவை)

ஆறுமுக சுவாமி நின்தாஸ்துதி

மாம னிலையான் மகிழ்தந்தை யோர்கறையான்
ஏமழு மண்ணன் இகழைலியான் — வாமமிலா
மாது குறக்குடியாள் மாதா மலைக்கொடியாள்
ஏதுபுகழ் ஆறுமுகந் கே.

வினாவுத்தர வெண்பா.

நாட்டுசிவ னுற்றநிழல் நண்ணுதிரு மால்படைநால்
காட்டும்யா கத்தான் கடப்பாடு — வீட்டுமூயர்
மானந் தருமம்பு மன்னுதன்மைப் பன்மைப்பேர்
ஆனந்த விகடனே யாம்.

(ஆல், நந்து, அவி, கடன், ஏ, யாம்.)

இறந்தும் இறவாதவர்கள்.

குறள் வெண்பா.

நாவாரப் பேசும் படத்தில் நடித்தவரே
சாவா உடம்பெய்தி னார்.

வினோதச் சிலேடை வெண்பா.

பஸ்வண்டிக்கும் பாம்புக்கும்

இரையும் மனிதரைக்கண் டோடு மிடநித
தரையிற் புரளின் றநுமே — புரையில்துயர்
செப்பும் பணமெடுக்குந் தேர்மால் சமந்திடுமே
ஓப்பில்பஸ் பாம்பெனவே ஸ்
பணம் - காச, பாம்பினிடம்
மால்-விஷ்ணு, பெருமை.

சமூகேசரி 4-10-36.

குடிகாரன் கூறியது

சக்களின் சிறப்பும்! மனிதப்பிறவியின் இழிவும்!!

(சங்கரப்பிள்ளை என்பவர் தாம் வழக்கமாகக் குடிக்கும் பசுபதி வீட்டிற்குச் சென்று கள் தரும்படி கடனாகக் கேட்டார். பழைய கடனும் இருந்தமையால் பசுபதி கொடுக்க மறுத்தபொழுது பலமுறையும் கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்டார். வாய்கவில்லை. ஈற்றிலே “பசுபதி, நீ கள்ளாத்தராவிட்டாலும் கள்ளையாயினும் ஒருமுறை காட்டு. தின்றாசை தீராவிட்டாலும் கண்டாசைதீர்ட்டும்.” என்று வேண்டினார். உடனே மனமிரங்கிய பசுபதி கள்ளோடுகூடிய பாத்திரத்தை அவர் முன்பு வைத்தலும் ஆயிரக்கணக்காண ஈக்கள் (இலையான்கள்) விழுந்து குடித்து முழுகிக் கிடப்பதைக் கண்ட சங்கரப்பிள்ளை சொல்லிய பாட்டு.)

சமூகேசரி 7-5-31.

கட்டளைக் கலித்துறை

தாயார் இருந்தென்ன! மக்கள் மனைவியர் சார்ந்துமென்ன!
மாயா உயிர்பெறு மானுட யாக்கையில் வாழ்ந்துமென்ன!
ஓயாது தாங்குடித் தேசுய வாழ்வுறும் உத்தமதில்
சுயாய்ப் பிறந்தில னேகள்ளில் மூழ்கி இறப்பதற்கே!!

போற்றுதும் சமூகேசரியை!

கட்டளைக் கலரித்துறை
சாதிப் புலியும் சமயக் கரடியும் தாழ்வுயர்வாம்
பேதக் கரியும் அடிமைக் குரங்கும் பெரும்வகுப்பு
வாதமுட் பன்றியும் தம்வலி மாய்ந்து வழிப்படந்த்
போதக் கருச்சனை செய்சூ கேசரி போற்றுதுமே.

ஸழகேசரிப் பிள்ளைத் தமிழ்

(பருவத்துக்கு ஒன்றாகப் பத்துப் பருவத்திற்கும் பத்துப் பாடல்கள் உள்ளன. ஸழகேசரி 12-7-34.)

1. காப்புப் பருவம் விருத்தம்

மண்ணுலகு கலியுகத் தாதையென வாழ்த்தவும்
மாசிலாப் புலமை மிக்கோர்
வடிதமிழ்ப் பாமாலை யதுகொண்டு வையவும்
வற்றாத கருணை உதவும்
விண்ணுலக ஈசனைத் தமிழ்வல்ல கீரணார்
வேண்டுமாற் றுப்ப டைக்கு
வீரமுய ரும்படையை யீந்தவன் முதலினோர்
வெந்துயர் தவிர்த்த முதலை
எண்ணுதலில் மாவரம் பெற்றகுர் மாமரம்
செற்றருஞு மெந்தை குகனை
சுராறு நயனைனை இ முந்நான்கு பக்கமுடன்
.இயல்மே கேசரி யெனும்
பண்ணுலவு தமிழோங்கு சுன்னையம் பதியிலுதி
பாலகற் காக்கவென்றே
பணிந்தேத்து வாமிருவர் புடைகுழி மயிலேறு
பண்ணவனை நெஞ்ச மதிலே.

2. செங்கீரைப் பருவம்.

இப்பெரிய ஈழத்தி லெமதுதமிழ் மக்கள்தம(து)
இடுக்கண் களைந்த ரசியல்
எனுங்கடலு மும்மொழியே னுஞ்சலதி யும்பருகி
ஏப்பமிடி ராம நாத
திப்பிய மகாநுபவ வள்ளலுக் கீந்திட்ட
செம்பெயர் புனைந்த சிறுவ

தேனுலவு தமிழ்வாணர் கரமெனுந் தொட்டிலிற்
சேர்ந்துவிளை யாடு பால
ஓப்பரிய கடலாடை உறுமயிலை மன்னிவாழ்
வஞ்சுற்றுமோர் ஜெ ஸீன்ற
ஒன்குமலி யேநான்கு ரூபாவெ னுஞ்செவிலி
ஓம்பவள தனய என்றும்
செப்பரிய சுவையோங்கு மிகுபுகழ்க் கட்டுரைச்
செங்கீரை ஆடி அருளே
செந்தமிழ்ப் பால்மணம் மாறாத செல்வநீ
செங்கீரை யாடி யருளே.

3. தாலப் பருவம்

தொண்டு விளங்கும் பக்கமெலா முயர்
சொற்கள் விளங்கும் வரிக் களைலாம்
தொன்மை விளங்குங் கொள்கை யெலாம்
தூய்மை விளங்கும் எண்ண மெலாம்
கண்டு விளங்கும் விஷய மெலாம்
கரும்பு விளங்கும் செய்ய களைலாம்
கற்பு விளங்கும் கதைக் களைலாம்
காட்சி விளங்குங் கருத் தெல்லாம்
பண்டு விளங்கும் சரிதையெ லாமொரு
பாலில் விளங்கும் புதின மெலாம்
பச்சை விளங்கும் பாங்க ரெலாம்
பக்தி விளங்கும் தோத்திரமெலாம்
கொண்டு விளங்குங் கேசரியாங்
குழவீ தாலோ தாலேலோ
கோதறு சுன்னைப் பதிமேவங்
குழவீ தாலோ தாலேலோ.

4. சப்பாணிப் பருவம்

சீர்மருவு தென்மலையியி மன்னிவாழ் பொன்னையை
தேசிகன் தந்த செல்வா
தெய்வெந்றி கடைப்பிடித் துய்வெந்றி காட்டுமுயர்
செம்பொரு ணிறைந்த செல்வா
நேர்மருவு தமிழ்மக்கள் வீடுதொறு மேகியவர்
நெஞ்சினில் விளங்கு செல்வா
நிகழப் போர்ப்பிய முகமனது நோக்காது
நிலைகலங் காத செல்வா
போர்மருவு பஞ்சாக்க ரப்பெயர் புனைந்தெமது
பேதைமையை நீக்கு செல்வா
பேசுமணி பருதியிற் பொலியவே தாமரைகள்
பெறுமுகை விரிந்த வதனால்
தார்பெருகு சுன்னைவரு கேசரிச் செல்வநீ
சப்பாணி கொட்டி யருளே
சன்முகக் கடவுள்ளு * கரமெனப் பொலிகரந்
தம்மைநீ கொட்டி யருளே.
(பஞ்சாக்கரம் ஈழகேசரி-5 எழுத்து)
* 12 பக்கம் 12 கரமாயிற்று.

5. முத்தப் பருவம்

சொல்லும் பரத கண்டத்துத்
தோலா நாவின் தொண்டர்கடாம்
சொற்ற மொழியாம் மணித்திரனுந்
தோன்றுந் தலைமைப் பேருரையும்
வெல்லும் மேலை நாட்டுயரும்
விஞ்ஞா னக்கலை விரிவுகளும்
வேண்டுமி எங்கா வரசியலும்
விளங்கு சிரிப்பின் விகடங்களும்
கல்லுங் கரையுந் துயருடையும்
ஹரிசனர் மகிழுங் கட்டுரையும்
கற்பக மென்க கருதியவை

காட்டும் படிதாய்க் காசினியிற்
புல்லுந் தேவர் திருக்குறஞாம்
பொலிவாய் முத்தந் தருகவே
பொன்மலை தோன்றிய கேசரியே
பொலிவாய் முந்தந் தருகவே.

6. வருகைப் பருவம்

பொன்னுலகு சென்றபொன் ராமநா தன்றனது
புகழென விளங்கு குழவீ
பூவுலகு தமிழ்போற்று நிலவெளைம் போயடிமை
போக்குரை முழங்கு குழவீ
மன்னுபல வனவிலங் கின்னுயரை யுண்டுண்டு
வாட்டுகே சரிபோ லாது
வாழ்கின்ற மக்களுறு மடிமையாம் விலங்கினை
மடித்தருள் வழங்கு குழவீ
மின்னுலவு வேற்றாதை கண்ணென விளங்கியவர்
வெண்டுமயி லொத்த குழவீ
வேதனைசெய் வாதங்கள் போக்கவே நடுநின்று
வெந்திடா தோங்கு குழவீ
கொண்னுலவு மிருள்கடிந் தின்னொளிசெய் ஞாயிறிற்
குழவீ வருக வருக
கொண்டல்பொழி சுன்னையம் பதியங் குதித்தநீ
குலவுஞா யிறில் வருகவே.

(அக்காலத்திலே பச்சைத்தாள் முற்பக்கம் உள்ளது.)

7. அம்புலிப் பருவம்

அலையோங்கு பாற்கடன் மீதுதிரு மகளினுட
னவதரித் துலவு வாய்நீ
அன்னவள் வயிற்றிற்பிறந்தெங்கு மூலவுவா
னாயினான் கேசரி பிவன்
கலையோங்கி நின்றுபின் தேய்குவாய் நீஇவன்
கலையெள்ளத் தோங்கி வருவான்
காசினியில் இரவில்நீ விளங்குவாய் இவனெனிற்
காய்பகலி ஞாம்வி ளங்கும்

நிலைநீங்கு மிருபக்க முடையவன் நீ இவன்
நிகழ்பன்னி ரண்டு பக்கன்
நீப்பி யெனும்பெயர் பெற்றுளாய் இவனிங்கு
நீண்டகே சரிப்பேர் பெற்றான்
அலையோங்கு மனவிருஞ் நீக்குவா னாதலால்
அம்புல் ஆட வாவே
அழகுதிகழ் மனிதங்கு சன்னவோழ் கேசரியோ
தம்புல் ஆட வாகே
(அன்னவள் வயிறு — திருமகள் அச்சகம்.)

8. சிற்றிற் பருவம்

சுந்தர மாருஞ் சன்னையிலே
தோன்றிய நின்னைத் தூய்மையுறச்
சொல்லிய விதியின் வழுவாது
சோதியிய லாமைச் சாந்தாட்டி
எந்திர நதியில் நீராட்டி
இலங்கும் விலாசக் கலன்பூட்டி
இரண்டு சதத்துப் பொட்டிட்டே
எண்ணுங் கந்தோர் தனில்விட்டே
மந்திர நிறைந்த வீதியிலே
வருமா றனுப்பு மவர்களையெம்
வாயால் தூற்றும் வகையன்றி
மைந்தா நின்னைத் தூற்றலிலோம்
சிந்தை மகிழ்ந்தே மணியாற்செய்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
தேடரு சமரச கேசரியே
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

(அக்காலம் 2 சத முத்திரை போதியது)

9. சிறுபறைப் பருவம்

துப்புமிகு சாகரந் தோன்றுமுய ரீழமுறு
தொல்லியாழ்ப் பாண நகரில்
துலங்குநற் சுன்னாக மேவரச கேசரீ
சோர்விலா தென்றும் நின்று

கைப்புமிகு மடிமையாம் புலிகளும் வறுமையாம்
கழுதையும் பகைமை யென்னும்
கரிகளும் தீண்டாமை செய்கின்ற கரடியும்
காரார் வகுப்பு வாதத்
தப்பெனும் நரிகளும் பிடித்தது விடாமையாம்
தாழ்வார் குரங்கு குலமும்
சஞ்சல மெனும்முயலு மச்சமாம் மான்களும்
தாவிநிலை கெட்டோ டவே
செப்பலுறு பழமையிற் பேரிடிக் கர்ச்சனைச்
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செந்தமிழ்த் தாயரசு வீற்றங்குள வென்றுநீ
சிறுபறை முழக்கி யருளே.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

தொண்டுநிகழ் பொன்மலையி லேயதித் துயர்பழமை
தோன்றிட விளங்கு மிதனால்
தொன்னாளி லிமயமலை பெற்றுவளர் பசமையது
துன்னுமுமை யம்மை யொப்பாய்
கண்டுநிகர் கட்டுரைகள் கொண்டறிவு பொழிதலாற்
கருமுக்கிலை யேக டுப்பாய்
காசினியியி லேபெருஞ் செய்தியைக் காட்டலாற்
கண்ணாடி தனை நிகரப்பாய்
கொண்டநெநி நாடோறு மோங்கலாற் கறையிலாக
குலவுபிறை தன்னை அன்னாய்
தெண்டமுறு கடுமொழிகள் நீக்கியே கேசரீ
சிறுதேர் உருட்டி யருளே
தெய்வமண மோடுதமிழ் மணத்தாசி பொங்கிடச்
சிறுதேர் உருட்டி யருளே.

தீபாவளிக் கடைவீதிக் காட்சி

விருத்தம்

“எங்களா ஸன்றோ இந்த இருநில மாந்த ரெஸ்லாம் தங்களின் மானம் யாவுந் தகையுடன் மறைகின் றா” ரென்று) அங்கவர் செருக்குப் பூண்டே அனுப்பிய ஆடை எல்லாம் தூங்கமார் கடைகள் தோறும் தூயவாய்விளாங்கிற்றாமால்

பற்பல, நாடு,தோறும் பாங்குடன் பிறந்த ஆடை அற்புத வீதி ஒன்றி ஸடைந்தவண் இலங்கல் நோக்கின் கற்பனை கடந்த அந்தக் கவினுயர் தேசமெல்லாம் பொற்புட னொருங்கு கூடிப் பொலிவது போலுமன்றே.

மீனினை மானுங் கண்ணார் விளங்கிடு “மோட்டா” ரேறி வானர மகளி ரென்ன வந்தவ ணிறங்கி நெஞ்சம் போனால் ஆடைஸ்லாம் பெள்ளென வாங்கி-நாதர் ஆணவர் வரவு நோக்க இல்லக மடைந்தா ரன்றே.

காரினுள் மறைந்து தோன்றுங் கவின்மதி முகத்தார் “மோட்டக் காரி” னுள் மறைந்து தங்கள் கடிமுக மதனைக் காட்டி சீரிய ஆடை வாங்கச் சென்றிலே மெனவு ருந்திக் கூரிய கணவ ரோடுங் கொடும்பகை கொண்டாரன்றே.

காவல்சே ருடம்பைக் குத்துங் கருத்தினை நெஞ்சில் வைத்துப் பூவென மென்மை யற்ற புடைவைகள் பெற்றார் பல்லோர் மேவிடு வருத்தம் நோக்கார் மெய்யறு தொண்ட ரென்னு மாவலாற் கதரே வாங்கி அடைந்தனர் சிலரே அம்மா.

தூண்டிடு முவகை தோற்றித் துயருறு மின்சொற் செப்பி மாண்டபற் பலவா மாடை வருபவர்க் களித்த ஸாலே வேண்டுவார் வேண்டு ம.:தை விருப்புட வீடு மெங்கள் ஆண்டவன் செயலை யொத்தா ரளப்பில்வர்த் தகரே அம்மா.

செல்வமோ டிளமை ஆண்மை சீரிய பிறவு மெல்லாம் ஓல்லையின் மாறி மாறி ஒருவரின் நீங்கு மென்னும் நல்லியல் பினைவி எக்கி நாட்டுது மெனுக்க ருத்தால் பல்பல தைய லெந்றம் பாங்குடன் சுழன்ற மாதோ.

துயரபையும் பாட்டாளிக்குப் புமித்தாய் சொல்லியது.

“ஆறுருக வேலவனே” என்ற காவிச்சிந்து மெட்டு.

வேலை நிறைந்துமுன் கூலி குறைந்திட
வேஷத்தில் நீசிறியோன் — உன்றன்
மேலை மினுக்கிட வேண்டிய காசொடு
வேளையும் இல்லையன்றோ!

1

பட்டுடை யும்நல்ல சட்டையும் கொள்சிலர்
பல்தொழில் பார்த்திடினும் — சிறு
கட்டை உடையணி உன்வர்க்கம் என்னுடைக்
கண்மணி யாவாரே

2

தூசியும் வேர்வையும் தோயு முடலென்று
துன்பத்துள் மூழ்காதே — இவை
பூசிய வாசப் பொருளென்று நான்தினம்
போற்றுகின் றேனுனையே

3

மாலை கடற்கரை யின்மனை யாளொடு
வந்திடு வோர்களிலும் — நல்ல
காலை ஏருவைச்ச மந்தபெண் ணோடு
கமம்வரு வோர்சிறந்தோர்

4.

ஆரும் சமைத்ததன்பி ஸாமற் கொடுத்திட
அஞ்சிடன் போர்களிலும் — பசி
தீரும் படிமனை யாள்சமைத் தன்புரை
செப்பாண் போர்சிறந்தோர்

5.

- உள்ளக் கசிலின்றி “ஆயா” பா ஹட்டியே
ஒம்புங் குழந்தையிலும் — நெஞ்சை
அள்ளிய தாய்முலைப் பாலுண்பாட் டாளியின்
அன்புக் குழந்தைநன்றே. 6.
- ஒட்டு முடலுமொ எயில் வதனமும்
உள்ளவன் நீயேனும் — வீடு
கட்டி உலகைகு ரட்சிக்கும் வன்மையுன்
கையினில் உள்ளதன்றோ 7.
- சேரும் அழுக்குத் துணிவெஞுப் பேணன்று
சிந்தையில் மாளாதே — உலகில்
யாரும் அழுகு பெறுவது முன்னுடை
அன்புத் தொழிலாலே 8.
- தாங்கும்பாட் டாளிக்குத் தக்க கவுரவும்
தந்திட வில்லையெனில் — உலகில்
ஒங்கும் பிணக்குகள் நீங்குவ தேயில்லை
உண்மை இதுமைந்தனே. 9.
- தன்னைப் புரந்திடும் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச்
சற்றும் மதியாதான் — இன்று
என்னை உணர்ந்தவ னல்ல இறுதியில்
ஏற்றபா டம்படிப்பான். 10.
- எந்திரம் பற்பல வந்ததில் பாட்டாளி
ஏற்றக் கம்பெறுவே — நல்ல
தந்திரம் கண்டுவ குத்திடு திட்டங்கள்
சாருமினித் துயரேன். 11.

ஒட்டப் பாட்டு

(1949-ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 4ந் தேதி நடைபெற்ற
மரதன் அஞ்சல் ஒட்டம் பற்றிய பாடல்களுட் சில.)

இலங்கையின் சிறப்பு

உருவிற் சிறிதாம் நாடெனினு முள்ளங் கவரும் பலவளத்தால்
திருவிற் பெரிய நமதீழங் செப்பும் சரிதப் புலவர்களால்
மருவிப் புகழும் வரலாற்றின் மாண்பு நிறைந்து மகிபாலர்
கருவிற் படியும் வனப்பின்தாய்க் காலம் பலவுங் கழித்ததுவே.

ஸ்ரீ வங்கா மங்கைமேற் காதல்
இந்துச முத்திரத்தி லின்பஞ்செய் பொருள்கள் தாங்குஞ்
சுந்தர வங்கா வென்னுந் தோகையை மணக்கக் காதல்
வந்திடு மேலை நாட்டு வாணிகக் கப்பல் மைந்தர்
சிந்தையிற் பொங்க அன்னார் செய்குழ்ச்சி சிறிதன் றாமே.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி அமைதல்
என்றாழ் மறையா நிலவலயத் தேவந் திகிரி ஆங்கிலர்கள்
ஒன்றாய்ப் பலவாய்க் கரைநகரை ஒங்கும் போரில் வசமாக்கிப்
பொன்றும் பதினெண் ஊராண்டு புகுந்த பதினெண் தாமாண்டு
துன்று மிலங்கை முழுவதையும் தொடுத்தா ராட்சி அடுத்தாரே.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் பேறு.

மலைவளந் திரட்டி மேலாம் வைரமும் பிறவுங் கூட்டி
உலைவறு பொருளை யீட்டி உவப்புட னாட்சி நீட்டிக்
கலைசில எமக்கிங் கூட்டிக் கருத்தினி ஸடிமை காட்டித்
தலைவர்கள் விழிக்கும் வண்ணந் தனியர் சியற்றி னாரே.

தலைவர்களின் சுதந்திர தாகம்
முன்னர் வாழ்நாடு ணாசலம் பீரிக
முந்த ராமநா தன்முத லோர்களும்
பின்னர் வாழ்ந்த ஜெயத்திலக் காவுஞ்சீர
பேணுந் தொண்டுடைப் பேரபி மானரு
மன்னி யோர்களி ணாட்சி ஒழிந்தெம
தாழி யிலங்கை சுதந்திர மண்டிட
மன்னுந் தாக விதைபுதைத் தேகினார்
மங்கி யம்முளை தங்கி வளர்ந்தது.

ஒட்டங்கண்ட பொதுஜனங்கள் வழிகளில் மகிழ்தல்
வழியினிற் கண்டோ ரெல்லாம் வாயிடை விரலை வைத்து
விழியினிற் புதுமை தேக்கி விரும்பிடு சுதந்தி ரத்தா
ஸொழிவிலா வுவகை யாலே யுளத்திடை வீரம் பொங்க
அழிவக லோட்ட மோடு மாசையால் முடுகி ணாரே.

குரங்குகளின் குதாகல நிலைமை.
ஒட்டங் கண்ட குரங்கெல்லா மொளிசே ரீழச் சுயவரசில்
நாட்டங் கொண்டு மகிழ்வெய்தி நன்னூறும் மரத ணோட்டமெனக்
காட்டும் படிக்கு மரந்தோறும் களித்துப் பாய்ந்து பாய்ந்தின்ப
மீட்டுந் தன்மை யிதுவானா லேயும் மாந்த ரியல்பென்னாம்.

ஆனைகள் ஆசிமொழி கூறல்
இதஞ்செ யிலங்கா சுதந்திரத்தை யெங்கும் பரப்பு மோட்டமிதை
மதஞ்செய் கொடிய ஆனைகளும் வழியே கண்டு விலகித்தாம்
அதஞ்செய் தன்மை மறந்துகையை யாங்கே யுயர்த்திஆசிமொழி
சுதஞ்செய் பாங்கி லுரைப்பனபோல் தலைகளசைத்துப் பிளிரினவே.
மரதன் ஒட்டங்கண்ட மலைத்தொடர்களின் இறுமாப்பு
சிங்களர் தமிழ் ரோடு சேர்முசி லீங்கள் “பேக்கர்”
எங்களைப் போலி ணைந்தே என்றுமொற் றுமையை நாட்டிப்
பங்கமி லீழத் தாய்க்குப் பயன்பல விளைப்ப ரோவென்(ஞு)
இங்குள் மலைகள் கூறி யிறுமாந்து நின்ற மாதோ.

ஒடிய வாலிபரை நோக்கி ஆறுகள் உரைத்தவை.
விளங்குபொரு ணாதாரச் சுதந்தி ரந்தான்
மெய்யான விடுதலையா மென்று காட்ட
உளங்கவரும் நெல்லாதி விளைக்கும் வண்ணம்
ஒடுகிறோ மீழத்தா யுடல்பூ ரிக்க
இளங்காளை வாலிப்ரகா ஞங்க ணோட்ட
மின்றோடு முடியாம லெம்மைப் போலக்
களங்கமிலாத் தாய்ப்பணியாய் நிலவு மாறு
கருதியின்று பிரதிக்கஞூ கழறு வீரே.

பட்சிகளும் விழாப் பார்க்கப் பறந்தமை
அறந்தெரி சிங்க எத்தோ டணிதமிழ் மொழியே யென்னுஞ்
சிறந்திடு சிறகி ரண்டால் சீரிய ஈழந் தன்னை
வறந்திடா வண்ணம் மேலாய் வளர்க்கலா மென்ற டித்துப்
பறந்திடு பட்சி சாலம் பாய்ந்தன கொழும்பு பார்த்தே.

பிரதமர் திரு. D.S. சேனநாயக்கா அவர்கள்
விழாநிலையத்துக்கு வருகை
உள்ளம்போற் றுயாவெள்ளை யுடைதரித் துயர்ந்த ஞானந்
தெள்ளிய புத்தர் கோயிற் நெரிசனம் முடித்து மீண்டு
கள்ளமில் பதவிக் கேற்ற கணிப்புடை யணிந்து மன்றிற்
பொள்ளெனப் புகலீ முத்தாய் பொன்னுடல் பூரித் தானே.

மந்திரி மார்கள் கல்வி வல்லவர் மகிழ்மை யாளர்
தந்திர ஆட்சி மன்றச் சார்புடைப் பெரியோர் மற்றோர்
வந்துறை அவையி ணாப்பண் உடுநெடு மதியே போல
இந்திர னிவனே யென்ன இருந்தனன் றவிசின் மீதே.

பிரதமரிடம் சுதந்திர ஒலையை அளித்தலும்
கருகோஷம் பரவதலும்

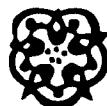
அளித்திடும் போதி லாங்கே அமர்ந்திடு மக்கள் வாரி
களிப்பினாற் கரம்பு டைத்துக் காட்டிய வோசை யெந்தாய்
வழிப்படு கண்டம் வாழும் மாந்தரை யதிரச் செய்து
விழிப்புடைத் தேவர் கட்கும் விழவிதைத் தெரித்த தன்றே.

பிரதமருக்குப் புகழ்மாலை

மடிமையா ரிலங்கா மாது மகிழ்கொள்ளும் வண்ண மன்னா
ஸடிமையாந் தனைய றுத்தே யகிலமும் மதிக்கு மாறு
விடுதலை யளித்த மைந்தன் வித்தகன் சென்நா யக்கா
“முடியிலா மன்ன்” னென்று முழங்கினா ராங்குள் ளாரே.

விழா நிறைவேய்தல்

“மண்ணுய ரிலங்கை மாது வளர்வறு சரித மெல்லா
மெண்ணியிங் கெழுது வோர்க எரியலுமில் வஞ்ச லோட்டம்
நண்ணும்பொன் னெழுத்தி லிட்டு நாட்டுவ” ரென்று வந்தோர்
திண்ணிய மொழியிற் பேசிச் சென்றனர் விழவோ ழிந்தே.

விமர்சகர்கள் பார்வையில்...

அல்வாயூர் க. வினார் மு. செல்லையா அவர்கள் 1938-ம் ஆண்டு முன்பிருந்தே தன் எழுத்துத் துறையை ஆரம்பித்துவிட்டார். கற்யனச் செறிவும், தெய்வபக்தியும், தேசபக்தியும், காந்திய ஆர்வமும் கொண்ட அவரது கவிதைகள் “வளர்பிறை” எனும் கவிதைத் தொகுதியாக 20.08.52ல் வெளிவந்துள்ளன. வளர்பிறை என்ற அந்நால் உயாதிரு நவநீத கிருஷ்ணயாதியார் தலைமையில் அரங்கேற்றப்பட்டு, செல்லையா அவர்கள் “கவிஞர்” பட்டமும் பெற்றார்கள்...

-இரகிகமணி கணக. செந்திநாதன்:-

ஆம்கோசி யத்திரிகை தொடங்கப்பெற்ற காலமுதல் அதிலே கவிதைகளும், கட்டுரைகளும் எழுதிவந்த கவிஞர் அல்வாயூர் மு. செல்லையா காந்தியக் கருத்துக்களையும் பாடியவர்..

“எங்கள் நாடு” என்று தொடங்கும் பாடவின் பத்துச் சாண்டிகளிலும் இலங்கையின் வரலாற்றுச் சிறப்பும் வளமும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன..

-பேராசிரியர் க.கைலாசுபதி:-

இன்று பின்னோக்காகப் பார்க்கும் பொழுது அக்காலத்து (1930-1950) ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தின் கவிதை மரபின் பல முக்கிய யண்டுகள் கவிஞர் (அல்வாயூர் மு. செல்லையா) அவர்களிடத்தும் காணப்பட்டன... மு. செல்லையா கவிஞர் செல்லையாவாகப் போற்றப்பட்டமை இயல்பாக எல்லாக் கவிஞர்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய சமூகச் சூழலில் நடந்தேறிய ஒரு நிகழ்வுள்ளது...

-பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி:-

சோமசுந்தரப் புலவராத் தொடர்ந்து “கவிஞர் அல்வாயூர் மு. செல்லையா”, பண்டிதர் க. ச. சி. தானந்தன் முதலிய பல கவிஞர்கள் குழந்தைகளின் உள்பயங்குச்சு ஏற்பாடு கவையான கவிதைகளைப் புதைந்தனர். “அம்மா வெளியே வா அம்மா..” என்ற, கவிஞர் மு. செல்லையாவின் பாடல் பிறநிலைவு நோக்கிய குழந்தையொன்றின் உணர்வுக் கோலம் ஆகும்...

-பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன்:-

Cover Printed by: Mathi Colours

திருவள்ளுவர் ஓவ(ி)சேற் பிரின்டிங் நல்லூர்.